PSALMI,

SEV

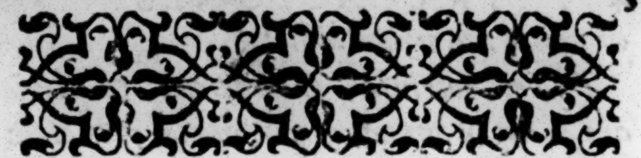
PRECATIONES
D. IOAN. FISHERI
Episcopi Roffensis.

ACCESSIT IMPLO-
ratio diuini auxilij contra tenta-
tionem ex Psalmis Dauidis,
Per Th. Morum.

LVGDVNI,
Apud Sebastianum Gryphium.
M. D. XCVIII.

PSALMVS PRIMVS, AD IMPETRANDAM REMISSIONEM PECCATORUM.

O Dominator Domine, Deus omnipotens, magne & terribilis, qui cælum, terram, mare, & omnia quæ in eis sunt, verbo tuo fecisti.

Cuius potentia irresistibilis, & misericordia super omnia opera tua.

In ditione tua vniuersa sunt posita, anima omnis viuentis, & spiritus vniuersæ humanæ carnis.

Tu misereris cui volueris, & clemens es, in quem tibi placuer.t.

Consilium tuum in sempiternum persistet.

& omnis tua voluntas fiet.

Tua eſt potentia, et imperium & gloria, qui es ſuper omnia, et per omnia, et in omnibus nobis.

Pater miſericordiarum, et Deus omnis gratiæ, paciſque ac conſolationis, qui non vis mortem impij, nec delectaris in perditionibus animarum.

O Deus, miſericordia diues, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexiſti nos, etiam cùm inimici tui eſſemus, vnigenitum filium tuum Ieſum Chriſtum miſiſti in hunc mundum, vt omnis qui credit in eum non pereat, ſed habeat vitam æternam:

Miſerere mei, miſerere mei, ſecundum magnam miſericordiam tuam.

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarum, dele tranſgreſſiones meas.

Laua me, Deus ſancte, ab iniquitate mea, et ab immunditijs meis purga me.

Scelera enim mea agnoſco Domine, et iniuſtitias meas contra me pronuntio.

Confiteor aduerſum me impietatem cordis mei, nam erga te cor perfidum ſemper habui ac rebelle.

Filius

Filius infidelis, et exasperans, prouocaui te in vanitatibus meis.

Pater sancte, peccaui in cælum et coram te, neque iam sum dignus vocari filius tuus.

Quoniam irritaui iram tuam in multitudine iniquitatis meæ, et mentitus sum in omnibus iustitijs tuis.

Reuersus sum à vijs tuis, vt facerem malum in conspectu tuo, impiè egi, et iniquè me gessi, relinquens mandata tua, et detrahens correctioni tuæ.

Auerti me, et non custodiui fœdus tuum, ambulaui in via non bona post cogitationes meas, eligens ea, quæ tu noluisti.

Non te metui, Domine Deus omnipotens, neque vultum tuum reueritus sum, inobediens fui, et ceruicem meam induraui.

Frons meretricis facta est mihi, nescio erubescere, ecce loquor ad te, sed facio malè magis ac magis.

Deserui bonum, retrorsum abij, non posui spem in te Deo factore meo, sed aliunde præsidium & securitatem parans.

Araui impietatē, iniquitatē messui, comedi fructū mendacij, quia cōfisus sum in via mea.

Proieci legem tuam post tergum, non attendens mandato tuo, nec recedens à studijs meis prauis.

Non dedi cor vt reuerterer ad semitas tuas, te enim agnoscere nolui, at impegi propter iniquitatem meam.

Non sum reuersus ad te in toto corde meo, vsq; in hunc diem, sed mendaciter, & quemadmodum fidem frangit mulier viro suo, sic fidem fregi tibi, ô Domine Deus.

Abominabilia enim feci, & malorum nihil me pœnituit, de malo ad malum transiens post concupiscentias cordis mei prauas.

Tu scis omnia Domine, quo modo irritaui te in adinuentionibus meis malis, & vniuersa mea delicta à te non sunt abscondita.

Exosam habui disciplinam tuam, & sermones tuos proieci retrorsum.

De malitia mea pœnitentiam non egi, sed præualui in vanitate multa.

In corde meo non fuit veritas, & iniustitiam operatæ sunt manus meæ.

Loquutus sum iniquitatem, & dolos parturiui, meditatus sum cum corde meo verba mendacij, & cõsumpta est in vijs meis veritas.

Adsuefeci

Adsuefeci linguam meam loqui vanitates, perficiens voluntatem carnis & cogitationũ, studia & adinuentiones meæ cõtra te Domine Deus, vt prouocarẽ oculos maiestatis tuæ.

Vidisti hæc omnia Domine, & tacuisti, sed malum fuit in oculis tuis, & non placuit tibi.

In indignatione tua repudiasti me, & diuisus es à me iam multis diebus.

Tradidisti me in desideria cordis mei, vt ea facerem, quæ non conueniunt.

Væ mihi, quòd recessi à te, multa mihi calamitas, quoniam flagitiosè vitam duxi.

Væ mihi desertori, vt facerem consilia, & non ex te, & perficerem cogitationes, sed non ex spiritu tuo: propterea congregationes peccati super peccatum.

Quotidie ignominia mea mihi ob oculos, & pudor faciem meam obtegit.

Et tu Domine Deus, quare obliuisceris mei, & tam diu cõtines misericordiã tuã à me?

Suscipe caussam meam post longam iram tuam: misericors enim es, ne irascaris obsecro in perpetuum.

Ne repellas contritum & humiliatum, miserum & abiectum, qui nomen tuum suppli-

citer inuocat.

Reuertere aliquantulum, Domine Deus, et exorabilis esto super sceleribus meis.

Ne facias mihi iuxta peccata mea, et secũdum iniquitates meas ne reddas mihi.

Ne ostendas potentiam tuam in miserum, nec eum, cui nulla est virtus, tam dure persequaris.

Veniant preces meæ ante vultum tuum, et iuxta promissa tua, recipias me in gratiã tuã.

Tuus enim ego sum, Pater iuste, quem pretioso suo sanguine redemit vnicus tibi Natus.

Et iam abominatur anima mea vitam meã, et te iudicem omnium veniam peto.

Humilio me sub potenti tua manu, quoniam quum iratus fueris, misericordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis.

Et ego peccatorem me confiteor, obsecrans te Domine Deus omnipotens, pro bonitate tua, vt facias mecum iuxta magnam misericordiam tuam.

Confundor et erubesco leuare faciem meam ad te, quoniam delicta mea ascenderunt in conspectum tuum.

In te, in te Pater peccaui, et quod malum

est in oculis tuis admisi, multa siquidem est iniquitas mea coram te. Profectò in te præuaricatus sum ab incunabulis meis vsq; in hunc diem, iugiter faciens malũ ab vberibus matris meæ.

En ego iniquitate genitus sum, et peccato inquinatum enixa est me mea mater.

Granum enim seminis mali seritur in corde meo, et ab eo quantum impietatis pullulauerit vsque ad hunc diem?

Transgressiones meæ mecum sunt, et hucusque fero opprobium adolescentiæ meæ.

Ecce Domine sub peccato venũdatus sum, et non inuenio in carne mea bonum.

Siquidem quod volo bonum, illud non ago, sed quod odio mihi est malum, id facio.

Cuncta cogitatio cordis mei apposita est ad malum omni tempore, ab adolescentia mea.

Et quare morior in peccatis meis Domine Deus omnipotens? quùm tibi non sit voluntas vt moriatur impius, tantùm vt reuertatur, et viuat.

Tu etenim bonus es et propitiabilis, qui etiam indignos saluas iuxta magnã misericor-

diam

diam tuam.

Quanquam enim insustentabilis sit ira super peccatores comminationis tuæ, immensa tamen & imperuestigabilis misericordia promissionis tuæ.

Tu fecisti misericordiam in millibus à retro temporibus, quò magnum redderes nomen tuum, quemadmodum etiam nunc permanet.

Patres antiqui in angustijs suis ad te clamauerunt, & tu liberasti eos: in te sperauerunt, & non sunt confusi.

Cùm non haberent vltrà, quod agerent, hoc solùm restabat, vt oculos suos ad te dirigerent.

Saluasti eos propter nomen tuum, vt ostenderes in eis fortitudinem tuam.

Multis vicibus prouocabant te iniquitatibus suis, & ad iracundiam concitauerunt bonitatem tuam.

Et quum tribulationem eorum & eos supplices tibi vidisses,

Recordatus pacti tui, pœnituit te, iuxta multitudinem miserationum tuarum.

Miserere mei, miserere mei ô Domine Deus

Deus omnipotens: nam miser & infœlix ego sum, sana me obsecro, quem percussisti propter iniquitatem meam.

Anima mea vehementer turbata est, & tu Domine, quousque non respicies?

Quousque reprobabis orationem ad te vociferantis? an ne in perpetuum? quo vsque auertes faciem tuam à me?

Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, quas firmâsti in veritate tua?

Num iam desines misereri Deus? aut reprimes per iram bonitatem tuam?

Num proiecisti in æternum, ut nunquam posthac sis placidus?

Et manus tua non est inualida, quin iuuare potest: nec grauatæ aures tuæ, vt audire renuant.

Quandiu voluā cogitationes amaras cum animo meo? quanto tempore dolor cor meum torquebit?

Quousque tandem superabit me inimicus meus? respice & exaudi me ô Domine Deus.

Illumina oculos meos: diutiùs enim obdormiui in morte, & præualuerunt aduersum me iniquitates meæ.

Reuertere

Reuertere Domine, reuertere, vt eripias animam meam, & saluum me facis propter magnam misericordiam tuam.

Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis & gratiæ.

In morte quænam erit memoria tui? aut in inferno quis confitebitur tibi?

Viuens, viuens, ipse te laudabit, & notam faciet misericordiam tuam.

Domine, in ira tua ne arguas me, neque in furore tuo vltionẽ de me sumas.

Ne iacias ad me tela tua, neque aggraues super me manum tuam.

Iram tuam diutiùs tuli, & de calice furoris tui plus satis bibi.

Non est sanitas in carne mea, à facie iræ tuæ, nulla mihi pax à facie peccatorum meorum.

Iniquitates meæ supergressæ sũt caput meũ, & velut pondus immane quotidie me premunt.

Fœtorẽ exhalant cicatrices meæ, propter stultitiam meam.

Miser sum, & abiectus à facie tua, omni die mœrens ingredior.

Anima

Animà mea plena est immunditijs, & in me toto nihil est sanum.

Hinc fit, vt inimici mei crudelius me persequantur, obrugio præ magnitudine doloris mei.

Cor meum in me fluctuabundum est, & fortitudo mea à me recessit.

Domine, notum est tibi desiderium meum, & necessitas mea te minimè latet.

Propitius esto peccatis meis propter temetipsum, ô Domine Deus omnipotens, & scelera mea coram te deleantur: nam secundum bonitatem tuam promisisti pœnitentiam remissionis peccatorum.

Propter gloriam nominis tui Domine miserere mei, & solue tuam erga me indignationem, & tum verè iustus agnoscêris in verbis tuis, & vinces quum de te iudicabitur.

Siquidem per hoc annuntiabitur immensa tua gratia, quum misertus fueris eorum, qui non habent vnde glorientur in conspectu tuo.

Et bonitatem tuam discent omnes habitatores terræ, quum benefeceris nobis propter nomen magnũ tuum, & non secundum vias

nostras

nostras malas, neq; iuxta scelera nostra praua

Profectò Domine Deus, si non multiplicaueris misericordias tuas erga nos, non viuificabitur seculum cum eis qui habitant in eo, & si non donaueris de bonitate tua, quomodo erigantur illi, qui iniquitatem fecerunt, de peccatis suis?

Miserere mei, miserere mei, ô Pater bone, & noli diutius mecum irasci propter nomen magnum tuum.

Et propter nomen sancti filij tui Iesu, quem misisti propitiationem pro peccatis nostris per fidem in sanguine suo, propitius esto mihi peccatori.

Ecce pater sancte, ecce puerũ tuum, quem elegisti, en dilectum tibi filiolum, in quo bene complacitum est animæ tuæ, ponens spiritum tuum super eum, & mittens eum, vt euangelizaret pauperibus, vt sanaret contritos, vt consolaretur omnes lugentes, & prædicaret captiuis indulgentiam, & cæcis visum.

Ecce paruulum tuum, qui natus est nobis: ecce filium tuum, qui datus est nobis, cui etiam non pepercisti, sed pro omnibus ad mortem tradidisti, oblationem & hostiam in odorem suaui-

suauitatis.

Verè languores nostros ipse in corpore suo tulit, & dolores nostros ipse portauit.

Infirmatus est propter peccata nostra, & vulneratus propter scelera nostra.

Disciplina pacis nostræ irruit super eum, & liuore suo vulnera nostra sanata sunt.

Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisque in viam suam declinauit, & tu Domine posuisti in eo iniquitates omnium nostrûm, percutiens ipsum propter scelera populi tui.

Corpus suum dedit percutientibus, & genas vellentibus, faciem suam non auertit ab increpantibus & conspuentibus in eum.

In dilectione & misericordia sua perditos redemit, pacificans per sanguinem crucis suæ, quæ in cælis, & quæ in terris sunt omnia.

Tradidit in mortem animam suam, & pro transgressoribus preces effudit.

Respice clementissime pater, quisnam ille qui passus est, & reminiscere obsecro pro quibus passus est.

Hic est enim innocens ille, quem (quum essemus peccatores) pro nobis ad mortem dedisti:

num

num non multò magis iustificati, nunc in sanguine ipsius, salui erimus ab ira per ipsum?

Si recõciliati tibi sumus (quum adhuc inimici essemus) per mortem filij tui, an nõ multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius?

Ecce agnum immaculatũ, qui peccata mũdi tollit, cuius pretioso sanguine redempti sumus de iniquitatibus nostris.

Ecce mitissimum innocentem, qui tanquam ouis ad occisionem ductus est, & dum male tractaretur, os suum non aperuit.

Ecce vnicum tibi natum, quem etsi ex omnipotente virtute tua genuisti, meæ tamen infirmitatis participem fieri voluisti.

Qui cùm in forma Dei esset, nec rapinam arbitratus esset se æqualem Deo, semetipsum exinaniuit, formã serui accipiens, & in similitudine carnis peccati veniens, dãnauit peccatũ in carne, humilians semet ipsum, tibi pater vsque ad mortem crucis: illicque chirographũ, quod aduersũ nos erat decretũ, delebat, & tollẽs de medio suffixit illud cruci, in qua expolians principatus & potestates, traduxit confidenter, palàm triumphans, eos in semet ipso.

Reduc

Reduc, Domine Deus, oculos tuæ maiestatis super opus ineffabilis pietatis.

Intuere dulcem tuum Natum toto corpore extensum.

Oblustra partes omnes à vertice capitis vsque ad plantam pedis, & non inuenietur dolor sicut dolor illius.

Attende, pie Pater, dilecti tibi Filioli caput venerandum, horridis circumseptum spinis, diuinum vultum viuo vndique spargens cruore.

En impube flagellatur corpus, nudum tunditur pectus, perfoditur cruentum latus, anhelans cor obpalpitat, extẽsi stringuntur nerui, decora languẽt lumina, regia pallent ora, melliflua exæstuat lingua, interna arescũt viscera, liuida rigẽt brachia, ossa diuelluntur solida, speciosa debilitantur crura, pedes immaculatos vnda purpurei sanguinis eluit.

Adspice mitissime conditor charissimæ prolis humanitatẽ, & miserere super infirmi figmenti tui debilitatem.

Specta gloriose genitor, gratissimæ prolis lacerata membra, & memorare obsecro quãtula est mea substantia.

Conspicare Dei hominis pœnam, & relaxa conditi hominis miseriam.

Vide redemptoris supplicium, & redempti dimitte delictum.

Viam sceleratam procul à me pelle, & doce me per spiritum tuum sanctum viam veritatis eligere.

Obsecro te ô Rex sanctorum, per hunc sanctum sanctorum, per hunc redemptorem meum, vt reducas me in viam rectam, quò ei valeam spiritu vniri, qui mea non abhorruit carne vestiri.

Perfice gressus meos in semitis tuis, facque odio me habere omnes vias iniquitatis.

Ablue à malitia cor meum, & ab occultis malis munda me.

Expia me ô Pater sancte, per sanguinem testamenti æterni Filij tui dilecti, qui dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suo, & redemit ab omni iniquitate.

Purifica cor meum per sanctificationem spiritus tui, & aspersionem sanguinis filij tui ab omni immunditia peccati, & conscientia mala.

Deus omnipotens propitius esto mihi pec-

cator-

catori, propter nomen magnum tuum, & iniquitatum mearum ne memor ſis amplius.

Quoniam Deus es tu, bonus & miſericors, ac patiens erga nos, nolens aliquos perire, ſed omnes ad pœnitentiam reuerti.

Fac me redire, Domine Deus, de vijs meis malis, & à cogitationibus meis prauis.

Peccatorum adoleſcentiæ meæ & ſcelerum meorum ne ſis memor: ſecundum miſericordiam tuam memor eſto mei tu, propter bonitatem tuam Domine.

Ne ponas vultum tuum aduerſum me in malum, quoniam nullus eſt, qui audet pro me teſtimonium dicere.

Nec ineas iudicium cum ſeruo tuo, te enim accuſatore nunquam abſoluar.

Etenim ſi iniquitates attendas Domine, Domine, quis non cadet in conſpectu tuo? hoc pro certo eſt, quòd coram te nemo viuens iuſtificabitur, cum aduerſus angelos tuos peruerſi quid reperiſti?

Quantò magis in homine, qui eſt abominatio & fœtor, & domum inhabitat luteam, & bibit ſicut aquas iniquitatem?

Quis purus eſt à ſorde ex ijs, qui omnes

polluti sunt? ne vnus quidem, etiam si vnius diei fuerit vita eius super terram, & numerabiles menses illius.

In veritate nemo de genitis est, qui non impiè gessit, nec quisquam iustus in terra, qui bonum facit, & non peccat.

Sed quoniam tecum est propitiatio, cùm terribilis sis, spes mea in te Domine Deus, cui fidit anima mea.

Anima mea te expectat, quoniam tecũ est misericordia, & copiosa apud te redemptio.

Hoc enim certissimè scio, quòd non repelles in sempiternum, sed tu ipse qui abieceris, rursum misereberis secundum multitudinem miserationum tuarum.

Pius & clemens es tu Domine Deus, & non auertes faciem tuam à nobis, si reuersi fuerimus ad te.

Tu enim Deus noster suauis, & verus, patiẽs, & in misericordia dispones omnia.

Exuberãt fontes bonitatis tuæ; & gratia tua nunquam deficit.

Uniuersæ viæ tuæ misericordia & veritas fœdus tuum, & testimonia tua exquirẽtibus

Quàm

Quàm mitis est parẽs in pueros suos; tam mitis tu Domine erga timẽtes te, & pro abundantia misericordiæ tuæ indulges infirmitatibus nostris.

Agnoscis figmentum tuum, recordaris quales sumus, memor es quod caro sumus, et nullius firmitatis.

Non oblitus es, quod mundus hic repletur iniustitia & impietate, & totus in maligno positus est.

Attamen tu misericors es et plenus gratia, propitius, ac pœnitens super malitiam hominum.

Miserere mei, ô Domine Deus salutis meæ, propter gloriam nominis tui, & libera me, & propitius esto peccatis meis propter nomẽ tuum.

Pater iuste, ne attendas multitudinem iniquitatum mearum, sed respice faciem Iesu filij tui sancti, qui peccatum non fecit, & peccata nostrâ pertulit in corpore suo, super lignum crucis.

Auerte faciem tuam à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus, & spiri-

tum rectum innoua intra me.

Ne proijcias me à facie tua, & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam de salute tua, & spiritu potenti confirma me.

Emollias cor meum Domine Deus, vt reuertar ad semitas tuas, nam in erroris via diutiùs erraui.

Conuerte me ad te, & conuertar, tu enim fictor meus es, ego verò lutum, & opus manuum tuarum.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor esto mihi, ne deseras me, neque despicias me ô Domine Deus meus, & salus mea. Amen.

PSALMVS II. PRO peccatorum remissione.

FOrtissime Deus spirituum, & vniuersæ carnis, cuius iudicia inscrutabilia sunt, & sapientia profunda,

Exaudi preces serui tui, & ne repellas obsecrationes figmenti tui.

Etenim

Etenim donec vixero loquar ad te, & non silebo, dum spiritus hos regit artus.

Ad te animam meam conuerto, ad te oculos meos dirigo.

Auertatur obsecro ira tua à me, & da vt inueniam gratiam coram oculis tuis.

Secundũ magnitudinem misericordiæ tuæ remitte vniuersa peccata mea.

Ab omnibus sceleribus meis eripe me, & sana animam meam quæ in te peccauit, liberum me fac à reatu transgressionis meæ: nam iniquitatem meam agnosco, & pro peccatis meis pœnitentiam ago.

Deserui viam tuam, & mandata tua intelligens, omnia feci contraria.

Irritum feci pactum quod tecum inieram, & legem tuam seruare contempsi.

Verè peccaui in te Domine Deus, & vsque in præsentem diem macula sceleris mei permanet mecum.

Dereliqui te Deum factorem meum, recessi à te saluatore meo, & sicut taurus recalcitrans iugo suo, rebellis sum tibi.

Cor meum erga te indurani, & ceruicem meam post peccata superbè erexi.

Confusus sum in mendacio, præ dolo te agnoscere nolui, sed sequebar prauitates cordis mei.

Arrogãtia mea me decepit, & audacia cordis mei in demiam me perduxit.

Consilia & cogitationes meæ fecerunt hæc mihi: hæc est malitia & rebellio, quæ corda hominum possidet.

Depellitur à tranquilitate anima mea, & bonorum oblinio me conuoluit.

Aggrauatum est iugum transgressionum mearum; eleuatum est & implexũ collo meo.

Tu loquutus es mihi, audire nolui: tu vocâsti me, non respondi, non credidi verbis tuis, nec sustinui consilium tuum.

Verbum tuum vice opprobrij fuit mihi, & non posui cor in sermonibus tuis.

Percussisti me, at nihil doluit mihi, emendauisti me, sed disciplinam recipere nolui.

Cogitaui in corde meo, quod omnis malitiæ meæ non esses memor.

Ore meo & labijs meis glorificaui te, sed cor meum longè fuit à te.

Occultaui sicut Adam scelus meum, vt absconderem in occultis iniquitatem meam.

Os

Os tuum nō interrogaui, & nolui audire de lege tua.

Peccaui coram oculis tuis, et propterea in-stabilis facta est anima mea.

Te enim deserui fontem aquarum perennium, vt effoderem mihi conculcatos puteos & lutosos, qui non habent aquas.

Et in ijs omnibus non sum reuersus ad te, neque faciem tuam precatus sum, vt recederem à vijs meis prauis.

Vide Domine & intuere, quàm vilis factus sum, periit à me omnis decor meus, vt te iam prorsus adspicere non possum.

Et nulla fuit caussa, vt te desererem, & vanis vana sectarer.

Domine, miserere mei, & exaudi preces meas, quoniā tu Deus meus, & non est absque te saluator.

Auertatur furor tuus à me, nec me deuastes propter peccata adolescētiæ meæ.

Peto obsecrans te Domine, remitte mihi, propter magnam misericordiam tuam.

Domine Deus exercituum, si decreueris saluare, quis poterit resistere? si extenderis manum tuam, quis te auertet?

Tu

*Tu enim instar figuli potes mihi facere, ec-
ce ego in manu tua perinde atque lutum i
manu fictoris.*

*Emenda me Domine, sed in misericordia,
non in ira tua, ne me in nihilum redigas, v
intelligam & cognoscam, quàm pernitiosum
sit atque noxium, deserere te Dominum De-
um meum, & timorem tuum à me repellere.*

*Nullus est, qui potest sanare me, neque me
dicari plaga mea: nemo qui liberet me, præ
ter te Domine, qui vulnera infers & sanas
percutis & curas.*

*Perditio mihi ex me ipso, tantummodò
te auxilium meum, & salus mea.*

*Tibi enim nullus similis est, magnus es t
et magnum est nomen fortitudinis tuæ.*

*Conuerte me domine ad te, & conuerta
aufer à me cor malignum, vt faciat in me l
tua fructum.*

*Memor esto mei propter bonitatem tu
Domine, & amorem tuum erga me integr*

*Eheu Domine Deus: en tu es, qui feci
cælum & terram virtute tua magna, & br
chio extento, & nihil est tibi difficile.*

Tu es Deus ille magnus & fortis, cui n

m

men est Dominus exercituum, magnus & mirabilis in consilio tuo.

Ipse enim es, qui simul atque verbum protuleris cuncta fiunt, quùm tu praeceperis constant res, & verbum tuum non reuertitur ad te vacuum.

Domine Deus, tu misereris omnium, quia omnia potes, & dissimulas ad peccata hominum propter poenitentiam.

Diligis enim omnia quae sunt, et nihil eorum odisti quae facta sunt, non enim per odium aliquid fecisti, aut constituisti.

Parcis autem omnibus, quia tua sunt omnia, qui amas animas.

Tu misericordiam, aequitatem, & iustitiam facis in terra, quapropter et ijs vnicè delectaris.

Iustus quidem & bonus tu Domine, ego autem vultũ tuum offendi, transgressus sum foedus tuum, in te prauaricatus sum.

Vidisti Domine facinora mea, suscipe caussam meam, recordare quàm vilis factus sim, respice & contemplare opprobrium meum.

In tempore reconciliationis exaudi me, & in die salutis miserere mei.

Miserere

Miſerere mei, miſerere mei, nullum aliud auxilium habentis præter te, cuius volũtati nihil reſiſtere poteſt, dummodò decreueris ſaluare.

Exaudi me miſerum tibi ſupplicantẽ, da mihi fiduciam nominis tui, & libera me in manu tua.

Attende de cælo Domine, reſpice de habitaculo ſancto tuo & de ſolio gloriæ tuæ.

Ne allidas me in manu iniquitatis meæ, ne obliuiſcaris doloris & afflictionis meæ.

Ne iraſcaris ſatis Domine, nec recorderis vltrà omnis iniquitatis meæ.

Veniat ad te oratio mea, dic animæ meæ: ego ſalus tua iam adſum. Amen.

PSALMVS. III. Pro peccatorum remiſſione.

DEus æterne, iuſte, & ſancte, qui custodis pactum & miſericordiam cum iis, qui te diligunt, & mãdata tua ſeruant.

Reſpice ad me, & miſerere mei, quoniam in te peccaui, & feci malum ante oculos tuos.

Effun

Effunde super me viscera misericordiæ tuæ, vt inueniat seruus tuus cor adorandum te.

Non prosterno preces meas ante faciem tuam in iustificationibus meis, sed in misericordiis tuis multis.

Nam ego immundus totus, & quasi pannus mulieris menstruo pollutæ vniuersæ iustitiæ meæ.

Tibi Domine iustitia & misericordia & propitiatio, mihi autẽ confusio faciei propter iniquitates meas.

Certè ab initio superbè egi contra te, faciens iniquitatem, & non cessans.

Tu redemisti me Domine, sed ego aduersum te mendacia dixi, & cor meum non fuit rectum coram te.

Tu eruisti me, & confirmâsti brachiũ meũ, & ante cogitaui malũ, factus vt arcus dolosus

Et respondit arrogãtia in facie mea, obrutus sum iniquitate mea, quæro te Domine, obsecro vt inueniam, diuisus es à me, quia cupidè post sordes abij.

Veruntamẽ vias meas coram facie tua arguam, donec miserearis mei, & recipias me in gratiam tuam.

Absit

Absit longè à me vt iterum à te recedam, et promissa tua non exquiram.

Non tacebo, & non dabo silentium, donec confirmes meum fœdus, quod constituisti re-tro temporibus.

Quòd sicut iustitia iusti non liberabit eum in quacunque die peccauerit: ita impietas im-pij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua.

In hoc expectabo te, Domine Deus, nam bonus es tu in te fidentibus, animæ quærēti te.

Tu seruas veritatem tuam in æternum, et quòd egreditur de labijs tuis, non fiet irritum.

Ne perdas me Domine propter iniquitates meas, neque in æternum reserues mihi mala.

Aperi oculos tuos, et vide magnitudinem mali mei, multa est enim iniquitas mea in conspectu tuo, et peccata mea responderunt mihi.

Ne redigas me penitus in consumptionem, néve deseras me in peccatis meis, quoniam Deus miserationum, et clemens es tu.

Pœniteat te mali, quod in me decreueris et secundum nomen tuum facito: quanquam multæ sunt defectiones atque peccata mea.

O Domine Deus meus es tu, et nomen tu-

impositum est mihi, ne derelinquas me in profundo malorum meorum.

Tu eruisti multos, et manus lassas confortâsti, nutantem erexerunt sermones tui, et genua incuruata direxisti.

Et propterea requiram te Domine Deus, qui fecisti magna, imperuestigabilia & innumerabilia.

Suscitâsti de puluere inopes, abiectos exaltâsti tuo auxilio.

Tu etenim es, qui liberas pauperem in miseria ab ore angustiæ lato, sub quo nullum est firmamentum.

Tu clemens es & misericors, eò quòd misearis eorum, qui nondum in seculum venerunt, et multum misericors es illis, qui versantur in lege tua, et longanimus es erga eos, qui peccauerunt, concedens tempus & locum, per quæ possunt mutari à malitia.

Exaudi me miserum tibi supplicantem, quoniam in te, et in nomine tuo fiduciam meam posui.

Suscipe seruum tuum in bonum, et ne confundas me ab expectatione mea.

Redi Deus, vt salues animam meam, ne

disperdas

dispérdas me, quem redemisti in magnitudin
brachij tui.

Ne adspicias duritiem cordis, & impietat
meas, sed ignosce mihi in misericordijs tu
multis.

Exaudi Domine, placare Domine, atten
& facias iuxta magnum nomen tuum.

Expecto salutem tuã Domine, omni die i
sa meditatio mea est.

Quoniam misericordiæ tuæ sunt immen
& innumerabilis bonitas tua.

Audi me iuxta beneplacitum tuum, &
utius ne contineas à me miserationes tuas.

In via iudiciorum tuorum expectabo te
ga nomen tuum, & erga memoriam tu
desiderium animæ meæ.

Inclina cor meum ad faciendum præce
tua, & dirige vias meas in conspectu tuo se
per.

Ne permittas me posthàc errare à vijs tu
nec iam relinquas me in profundo malor
meorum.

Ne subducas à me oculos tuos, sed inst
me facere, quæ placita sunt in conspectu
Domine.

Paci

Paciſcere mecum fœdus in ſempiternum, quòd timorem tuum daturus ſis in cor meum, ut non deficiam a te omnibus diebus.

In æternum ne auferas à me bonitatem tuum, nec fallas mihi veritatem tuam.

Benefac mihi in beneuolentia tua, miſericors enim es, nec iraſcaris in perpetuum.

Memor eſto mei in beneplacito tuo & viſita me in ſalutari tuo.

Scio quòd tu Deus clemẽs es & miſericors patiens & multæ miſerationis.

Tu bonus ac propitius, ſeruans pactum & miſericordiam cũ ſeruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde ſuo.

Nec eſt alius præter te Deus, cui cura eſt de omnibus.

Magna ſiquidem ſemper fuit in me miſericordia tua, eripiens animam meam de inferno profundo.

Sit ſemper bonitas mecum tua Domine: nam à te pendet omnis mea ſalus.

In tempore anguſtiæ te inuoco Domine, quoniam propè es ijs, qui inuocant nomẽ tuum ſanctum.

Succurre mihi Deus, illumina vultum tu-

um super me, in te confidit anima mea, de te exaltat cor meum.

Perueniat ad thronum tuum precatio mea, inclina aurem tuam clamori meo.

Exaudi pœnitentiam Domine, quem vt resipisceret, cum patientia hucusque misericorditer expectâsti.

O Deus, vitam meam annuntiaui tibi, saluum me fac propter nomẽ tuum, quoniam in te speraui.

Quid mihi superest in terra? hoc vno tantùm indigeo, vt inueniã gratiam in conspectu tuo.

Quamobrem obsecro Domine Deus, eripe mihi hunc dolorem, aut minue saltem, aut consolatione, aut consilio, aut quocunque tibi modo rectè visum fuerit. Amen.

PSALMVS IIII. QVERITVR quod à peccatis premitur & superatur.

DOmnator Domine Deus, misericors & clemens, patiens & multæ miserationis, ac verax.

Qui propter nimiam charitatem tuam & secun-

ſecundum miſericordiam tuam magnam, eripuiſti nos de poteſtate tenebrarũ, & ſaluos feciſti per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus ſancti, quem effudiſti in nos abunde per IESVM Chriſtum Saluatorem noſtrum.

Si inueni gratiam in conſpectu tuo, permitte me loqui verbum ad te, & non iraſcaris mihi.

Quare in perpetuum obliuiſceris mei? & deſeris me in medio malorum meorum?

Vbinam eſt zelus tuus, & fortitudo tua? vbi multitudo viſcerum tuorum & miſerationum tuarum?

Nunquid, qui cecidit Domine, non reſurgat? aut, qui auerſus eſt, non reuertatur?

Num dolor meus erit perpetuus? num deſperabilis plaga mea nunquam curabitur?

Qui fit, vt auertar auerſione perpetua? angeſcit mihi peccatũ meũm, nec poſſũ reuerti.

Quùm non ſit homini datũ, vt vias ſuas dirigat, & greſſus ſuos perfectos reddat.

Si quidem in manu tua eſt anima omnis viuentis, et ſpiritus vniuerſæ humanæ carnis.

Tu miſericordiam tuam oſtendis quibus

 volueris,

volueris, & clemens es, in quos animũ habes.

Tu mortificas & viuificas, deducis ad por-
tas inferi, & reducis.

Oculi tui super vias vniuscuiusque, & cor-
da hominum scrutaris.

Non sunt tenebræ neque obscuritas, vt ab-
scondant se illic, qui faciunt iniquitatem.

Nec in latebris occultabit se quisquã, qui
tu respicias eum, cùm cælum ac terram vnd
que imples.

Quare proiecisti me à facie tua, & repu
tas me inimicum tibi?

Curnam appendisti pondus peccatorum su
per caput meum, cùm iram tuam nullus ferr
potest?

Quid est, quod contra miserum potentia
tuam ostendis? vt quid deuastes me propte
peccata adolescentiæ meæ?

Si peccauerim, quid faciam tibi? & si mu
tiplicatæ fuerint impietates meæ, quid aga
tibi?

Si iustè egero, quid dabo tibi, aut quid ta
dem de manu mea accipies?

Mihi impietas mea nocebit, & iustitia t
mihi proderit.

Tent

Tentatio est vita hominis super terram, & si (quemadmodum omnes) ego peccauerim, quid possum facere?

Nunquid mundus erit homo corã te, aut in operibus suis irreprehensibilis vir?

Quidnam est mortalis, quod purus esset in conspectu tuo, aut quod iustificaretur natus mulieris?

Memento obsecro Domine, quod ex luto finxeris me, & rursus in puluerem mortis reduces me.

Dies mei sicut fumus euanescunt, consumuntur quotidie, nulla mora, quasi vẽtus vita mea fugit, nec vidit bonum.

Iam pridẽ natus eram, móxque morti cedam, nunquam in eodem consisto statu.

Dies vitæ meæ breues sunt, terminum statuisti, quem non transibo.

Nudus egressus sum de ventre matris meæ, illícque nudus reuertar, certè vanitas omnis homo viuens.

Misereat te Domine miserorum, & opera manuum tuarum ne contemnas.

Etenim si peccauerimus, tui sumus, scientes, magnitudinem tuam, et si non peccaueri-

mus, certum est, quod apud te sumus computati.

Domine Deus, cesset à me indignatio tua, et proijce post tergum omnia peccata mea.

Remoue à me plagas tuas, ab exagitatione manus tuæ ego defeci.

Etenim dum tu hominem propter iniquitates castigas, ilicò tabescere eum facis.

Perit in eo quicquid desiderabile est, sicut vestem depascit tinea.

Vtinam esset qui me paululùm protegat, donec conuertatur ira tua: aut tu constituas mihi tempus, in quo recordaberis mei.

Abiectus sum ex oculis tuis, nonnunquam posthac videbo faciem tuam.

En super me effunditur anima mea, apprehenderunt me dies doloris mei.

Torrentes tribulationis inuoluunt me, & gurgites furoris tui super me pertranseunt.

Et clamo ad te Domine Deus, at non exaudis: misericordiam peto, sed preces meas excludis.

Quare miserum à facie tua detrudis, cur deseris tanto tempore?

Quare

Quare non aufers iniquitatem meam, & tollis impietatem cordis mei?

Consurge, ne cessa diutiùs Domine, excita te, ne depellas perpetuò.

Memorare mei obsecro: nam pauor occupat me & tremor, totúsque in me exterritus sum.

Veruntamen non prohibeo os meum, quin ad te loquar in mœrore spiritus mei.

Deflecte à me vltionem, et animum meum parumper à molestijs abducas.

Peregrinum hic ago, sicut omnes alij mortales.

Et quid est homo, vt ei indigneris? aut genus corruptibile, vt ita amarus sis erga ipsũ?

Nunquid addes dolori dolorem? anhelans laboro, et requiem non inuenio.

Ante cibum dolor meus me cruciat, et adoriuntur in me, sicut aquæ, suspiria.

Tanquam ossa mea confringerentur est mihi, cùm probris adficiunt me inimici mei, dicentes ad me omni die, vbinam est Deus tuus?

Quare ad hæc faciem tuam abscondis Domine, nullam habens afflictionis meæ rationem?

Effundo quotidie preces meas in conspectu tuo, et mœrorem meum coram te pronuntio.

Anxius est in me spiritus meus, in me desperabundum est cor meum.

Placétne tibi Deus, vt reprobes laborem manuum tuarum?

Libera animam meam, ne abeat in corruptionem, et vita mea non videat lumen.

Quid proderit quòd vnquam natus fuerim, si mox demander in perditionem æternam? quùm non mortui laudabunt te, neque omnes qui descendunt in infernum.

Peccaui: quid faciam tibi? quare posuisti me contrarium tibi? et factus sum mihimet ipsi molestus?

Quid tam exactè iniquitatem meam quæris? quùm nemo sit, qui de manu tua possit eripere.

Si iustum me dixerim, meritò me condemnares ad ignem paratum.

Sed ego peccatorem me confiteor, et humilio cor meum in conspectu tuo.

Certè si cui placuerit contendere tecum in iudicio, non respondebit vnum pro mille.

Hinc

Hinc fit vt verear omnia opera mea, sciens quòd delinquenti non parces.

Si ad potentiã tuam respexero, ô quàm robustus es! si ad iudicium prouocauero, quis pro me caussam dicet?

Ad te Domine vociferor, tibi supplico, ô mi Deus.

Quiescat à me ira tua, vt intelligam, quòd sis mihi magis propitius, quàm peccata mea ferant.

Quæ est fortitudo mea, vt perdurem? aut quis finis, vt patiens sit anima mea?

Virtus mea non est virtus lapidea, nec ænea est caro mea.

Nónne potius nullum in me auxiliũ, et robur meum à me fugit?

Et licet abscondas hæc in corde tuo, noui tamen, quòd tandem recordaberis mei.

Verus enim et iustus tu Domine Deus non iniustè condemnas, qui opus suum homini rependis.

Totum hoc accidit mihi, quòd oblitus sum tui, et perfidè me habui in testamento tuo.

Deflexit retrò cor meum, et sequutus sum desideria

desideria carnis meæ.

Et tu exploratum hoc habuisti, qui noueris recondita cordis.

Ne imputes mihi Domine peccata adolescentiæ meæ, nec veterem iniuriam in memoria teneas.

Obruit me quotidianus dolor, et mœstiti[a] cor meum occupat.

Expecto pacem, at res nihilo meliores s[e] habent, tempus sanitatis, sed ecce timor.

Et præteriit tempus iræ tuæ, venit miseri[-] cordia, ego autē infœlix sum magis ac magis.

Heu mihi quòd peccaui, idcirco mœret co[r] meum, et desiit gaudium meum.

Quo modo vastatus sum! quàm miser confusus! quoniam dereliqui legem tuam.

Adscendit mors per fenestras, penetrans a[d] interiora cordis mei.

Dum quotidie nunc tacitus mecum cogit[o] nunc voce infremo, vita mea inferno propin[-] quat.

Quis dabit mihi diuersorium à molestii[s] et deseram homines, atque ab eis recedam?

Quis dabit aquam capiti meo, et oculis me[-] is fontem lachrymarum, vt noctu diúque pec[-]

cat

cata mea defleam?

Et expectabo eum, qui me saluare potest, et eripere ab ira ventura.

Non est mihi videndi neque moriendi fiducia, iudicium tuum vereor ô Deus, et pœnas paratas impij.

Pauor peccati sollicitat me, et pondus conscientiæ meæ me premit.

Amator hominum Deus, et iudex æquissime, parce mihi obsecro modò dum tempus est.

Remitte quod timeo, dele quod vereor, priusquàm abeam, et posthac non subsistam.

Peccata mea me supra modum cruciant, quibus maiora esse quæ possunt?

Eheu cõtritionem meam, et dolorem plagæ meæ: certè hæc iniquitas mea est, et reputabo, et feram. Amen.

PSALMVS V. PRO impetranda sapientia diuina.

DOmine Deus misericordiæ, qui omnia verbo tuo fecisti, et sapientia tua constituisti hominem:

Deus æterne, et absconditorum cognitor,

qui

qui omnia noueris prius quàm fiunt:

Aperi labia mea, & os meum, vt nuntiem laudes nomini tuo.

Cor nouum & spiritum rectum intra m pone, omnéque desiderium prauum procul me repelle.

Stultus sum ego Domine, & rerum ign rus, & scientia tua non est mecum.

Nescio ego nec intelligo, quoniam hebetu tanta, vt non videant oculi mei, & cor me non cognoscat.

Etiam puer sum & paruulus, ignorans i gressum & exitum meum.

Vir pollutis labijs ego, exiguíque tempor & minor ad intellectum legis tuæ.

Da obsecro cor docile seruo tuo, vt sci quid acceptum sit coram te omni tempore.

Mitte de cælo spiritum sapientiæ tuæ, sensu illius cor meum imple.

Sapientia tua dat veram scientiam, & ore tuo consilium & intelligentia.

Sapientia tua os mutorum aperit, & l guas infantium eloquentes reddit.

Si quis videtur perfectus inter filios m talium, si tamē effugerit ab illo sapientia t

in nihilum computabitur.

Hominibus thesaurus indeficiens est sapientia tua, qua, qui vsi sunt, participes facti sunt amicitiæ Dei.

Quàm bene se habet homo ille, qui ingeniosus est, & qui animam sortitus est sapientia præditam.

Quisnam inter homines consilium tuum noscit? aut quis poterit cogitare quid velis tu?

Sensum tuum quis intelligat, nisi tu dederis sapientiam illi, & instruas eum per spiritum tuum sanctum?

Nam rationes hominum in multis deficiunt, & parùm securæ adinuentiones eorum.

Corruptibile enim corpus animum grauat, & terrenum domicilium retardat mentem multa cogitantem.

Supernè consilium & successus, & illic prudentia ac etiam virtus.

Tecum sunt diuitiæ & gloria, opes incorruptibiles & iustitia.

Qui te inuenerit, inuenit vitam, & te qui non amat, diligit mortem.

Domine Deus tange os meum, vt recedat iniquitas mea, inhabita cor meum, vt peccata

mea purgentur.

In maleuolam animam ſapientia non in-trat, nec manebit in corpore, quod peccat ſubditur.

Doce me Domine Deus ne augeſcat igno-rantia mea, & delicta mea multiplicentur.

Spiritus me doceat quæ tibi placita ſunt, & ducat in viam rectam: nam in erroris vi- diutiùs errraui.

Firmetur ſapientia in animo meo, et lege tuam in corde meo ſcribe.

Super omnia quæ ſpecioſa ſunt & pulchri ſapientiam deſidero, in comparatione illu diuitias non æſtimo.

Quàm amo ſapientiam tuam Domine, q- vnica meditatio mea eſt!

Quàm dulcia cordi meo eloquia tua! m- tò magis quàm mel ori meo.

Verbum tuum pedibus meis lucerna eſt, vijs meis lumen.

Magis mihi placet ſapientia tua, qu- millia auri vel argenti.

In via ſapientiæ tuæ delector magis, qu- ingenti diuitiarum copia.

Vtinam dirigantur viæ meæ, vt ſapientia-

tuam

uam, & sermones tuos discam.

Eloquium tuum ignitum est, hunc fit, ut vehementer illud cupiam.

O beatum illum quem tu instruis Domine, & in lege tua doctum facis!

Anima eius sapientiam meditabitur, et lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei in corde suo scribetur, & non supplantabuntur gressus eius.

O Dominē Deus salutis meæ, exaudi preces meas, et lingua mea misericordias tuas semper loquetur.

Da sedium tuarum adsistricem sapientiam, t bonum & malum discernere possim, & occulta tua cognoscam.

Reuela oculos meos ut admiranda perspiciam, quæ in tua lege sunt.

Memor esto Verbi tui te inuocantis, nam illo spem meam posui.

Viam sapientiæ notā fac mihi, & scientiam am ne celes à me.

Fac mecum iuxta misericordiā tuā, & ne nfundas me ab expectatione mea.

Rectè sapere & intelligere doceto me, nam pientia tua totum quod volo.

Da

Da verbum tuum in ore meo, & in corde meo sapientiam tuam fige.

Sapientia tua cogitationes meas reget, vt placeant coram oculis tuis semper:

Mirabilia sunt eloquia tua, quapropter delectatur in eis anima mea.

Sapientia tua perfecta est, scientia tua lucida, & oculos illuminans.

Amabiliora super aurum & gemmas, & dulciora quàm mel de fauo.

Sapientia tua immaculata, animas confortans, eloquium tuum verax, intellectum docens paruulos.

Quando sciet errans spiritu intelligentiam? & ignorans doctrinam discet?

Quando effundetur de excelso spiritu tuus? quando cor insipientis scientiam callebit? quando lingua balbutiens diserta erit?

Paruulus & insipiens sum Domine, auxilio sit mihi manus tua fortis.

Noui quòd omnia potes, & nihil est ti difficile.

Tu magnus es incognoscibilis, & sapienti tuæ nullus est numerus.

Annuntiaui coram te caussam meam, f

cum ſeruo tuo iuxta magnam miſericordiam tuam.

Reſpice ad me, et miſerere mei, vt hoc, quod credens per te poſſe fieri cogito, perficiam.

Viam ſapientiæ tuæ notam fac mihi, et intellectu illius cor meum imple.

Vocem meam audi ſecundum miſericordiam tuam Domine, ſecundum iudicium mecum agito.

Da gloriam nomini tuo Domine, tu enim ſolus es bonus et ſapiens, et non eſt alius præter te Saluator.

Exaudi me Domine propter nomen tuum, et ne contineas à me miſericordiam tuam.

Eructabunt labia mea laudem, cùm docueris me ſapientiam tuam.

Tum enarrabo mirabilia tua, vt alij etiam ad te conuertantur.

Et benedicant nomen tuum in ſempiternum, et in ſeculum ſeculi, Amen.

PSALMVS SEXTVS, vt exaudiatur à Deo.

DOmine, exaudi preces meas, et clamor meus ad te perueniat.

Ne auertas faciem tuam à me, in die tribulationis meæ.

In quacũque die te inuocauero, exaudi me, ô Domine Deus.

Magnus enim es tu, & admiranda faciens: tu es Deus solus.

Magna etiam sunt opera tua, nimis profundæ cogitationes tuæ.

Inclina ad me aurem tuam, & exaudi me, inops enim & pauper ego sum.

Miserere mei Domine, ad te enim, cùm angustia mihi imminet, confugio.

Lætifica animam serui tui, quoniam ad te animam meam leuaui.

Tu Domine bonus es & propitiabilis, & multa misericordiæ omnibus te inuocantibus.

Exaudi orationem meam, & preces meas clementer suscipe.

In te confido, Domine Deus, obsecro ut non confundar, in tua iustitia eripe me.

Intende voci clamoris mei, ô Rex meus & Deus meus, quoniam tibi supplico.

Audi vocem meam, qua te inuoco, miserere mei, & salua me.

Preces meæ semper ad te Domine, si quã-

venerit tempus beneplaciti tui, Deus in multitudine misericordiæ tuæ, ut exaudias me in veritate salutis tuæ.

Attende mihi Domine, quoniam suauis est misericordia tua, secundum multitudinē miserationum tuarum respice me.

Ne longè abeas à me, ô mi Deus, in auxilium meum festina.

Verba mea grata tibi sint, accepta sit corā te meditatio cordis mei.

Et ne auertas faciem tuam à seruo tuo, tribulatio vndique mihi imminet, adiuua me.

Te desiderat cor meū, quærit te anima mea, faciem tuam expecto.

Ne auertas vultum à me, ne reijcias per iram seruum tuum, auxilium mihi fuisti semper, ne deseras me iam in angustijs meis, ô Domine Deus.

Ad te quotidie clamo, ne desileas à me, ne obsurdescas mihi.

Ingrediatur coram te precatio mea, clamor meus ante te veniat.

Exaudi me Domine, animum enim meum extollo ad tēplum sanctum tuum.

Da auxilium in tribulatione, quia vana est

salus ab homine.

Expecto adiutorium tuum Domine, et iudicia tua voluntas mea.

Respice ad me, et miserere mei, quia solus pauper sum ego.

Domine Deus exercituum, si velis, potes me iuuare, fortitudinem tuam nihil superare potest.

Eli, Eli, ne deseras me in angustiis meis, propter nomen magnum tuum.

Deus ad liberandum me, Domine, in auxilium meum festina.

Placeat tibi vt eripias me, quia in te confido Domine Deus.

Ecce non est auxilium mihi in me, nec est qui respicit ad necessitatem meam.

Pauper sum ego, et in miseriis ac calamitate multa, et robur meum à me recessit.

Excita te Domine, et manifestetur seruo tuo gloria tua.

Veniat ad me salus tua, vt pudefiant inimici mei.

Tuum brachium potens est, et quum volueris, omnia tibi subsunt.

Tui sunt cæli, etiam tua est terra, orbem et plenitudinem

plenitudinem eius fundâsti.

Fiat misericordia tua vt me consoletur, certè optabiliorem hac vita longè eam duco.

Adhæreo testimonijs tuis Domine, noli me confundere.

De profundis te inuoco Domine, Domine exaudi vocem meam.

Aures tuæ attentæ sint in vocem precationis meæ.

Commissa mea si imputes Domine, quomodo possum gratiam tuam expectare?

Sed misericordia tua omnia excellit, et veritas cælos superat.

Et idcirco anima mea ad te respicit, & preces tibi suppliciter fundit.

Deus ne taceas, ne sileas, propter temetipsum facito, vt non polluatur nomen tuum sanctum.

Protrahe misericordiam tuam te inuocantibus, & iustitiam ijs, qui te quærunt.

Proieci super te onus meum, sustenta me, ne des in æternum fluctuationem in te confidenti.

Adhæret anima mea post te, corroboret me dextera tua contra potentiam inimicorum

meorum.

Exaudi me Domine, & eripe me, inclina aurem tuam ad preces meas, & salua me.

Quoniam egenus sum ego, Domine, curã habe mei, auxilium meum, & saluator meus tu es Domine Deus.

O Deus, sancta & iusta est via tua, quis Deus magnus, sicut tu Deus noster?

Tu es qui facis mirabilia, nomen tuum est Dominus, tu solus altissimus super omnem terram.

Placatus sis erga seruum tuum, & ne faciem tuam diutius à me abscondas.

Benefac mihi in bonitate tua vt glorier de te omnibus diebus vitæ meæ.

Gestiunt labia mea, vt tibi canam, æquè & anima mea, quam redemisti.

Cor meum omni tempore meditabitur iustitiam tuam, cùm confusi sint, qui malum mihi quærunt.

Et viam mandatorum tuorum percurram, quùm dilataueris cor meum. Amen.

PSAL-

PSALMVS VII. PRO rectè viuendi directione.

AD te Domine Deus animum leuo.

In te cõfido Domine Deus, ne cõfundar, ne lætentur de me inimici mei.

Vias tuas Domine notas fac mihi, semitis assue facito me.

Dirige in veritate tua, & instrue me, quia tu es Deus saluator meus, te expecto omni die

Dulcis & rectus tu Domine, & propterea reducis errantes in viam tuam.

Dirigis mansuetos in iudicio tuo, doces mites testimonia tua.

Tu sanas contritos corde, & dolores eorum mitigas

Sustentas omnes qui casuri sunt, & omnes collapsos erigis.

Tu das visum cæcis, & soluis vinctos.

Prope es omnibus qui te inuocant, dummodò te inuocent in veritate.

Voluntatem timentium te facis, & preces eorum exaudis, eósque saluas.

Miserere mei Deus, miserere mei, qui in

te confidit anima mea.

Certe ad te respicit anima mea, à te enim salutare meum, gloria mea, & robur fortitudinis meæ.

Propter temetipsum Domine Deus, ne imputes mihi peccata mea.

Errores omnes non intelligo, circumuoluũt me mala, quorum non est numerus, apprehenderunt me iniquitates meæ, & videre nõ possum.

Sit manus tua mihi in auxilium, & dirigat in me omnibus operibus meis.

Perfice gressus meos in vijs tuis, vt non dominetur mei omnis iniquitas.

Pone custodiam ori meo, & serua ostium labiorum meorum.

Sint placẽtes sermones oris mei, & meditatio cordis in conspectu tuo semper.

Ne recedat de ore meo sermo veritatis, & cor meum malitia non inhabitet.

Domine, erue animam meam à labijs mendacij, & à lingua dolosa libera me.

Verbum verum et sanctum insere in os meum, et otiosos sermones longè a me semoueas.

Redime

Redime me à calumnijs hominũ, secundũ iudicium tuum moderare me.

Auerte oculos meos ne vana videant, in via tua illos fige.

Fornicationem et immunditiam omnem aufer à me, et amor carnis non me decipiat.

Etiam à superbia libera animam meam, ne dominetur in me, et tunc immaculatus ero à peccato maximo.

Ab omni via mala prohibe pedes meos, ne deflectãt vestigia à semitis tuis.

Oculi mei ad te Domine, quoniam propè es, et omnes viæ tuæ veritas.

Misericordiæ tuæ multæ Domine, beatus ille quisquis in te confidit.

Ego enim quùm dicerem tibi, moti sunt pedes mei: misericordia tua Domine statim sustentauit me.

Doce me facere voluntatem tuam, et deduc me per semitam rectam, quia Deus meus es tu.

O Domine, salua animam meam, et de potestate tenebrarum redime me.

Illumina faciem tuam super seruum tuũ, quia ad te confugi ô Domine Deus.

Respice

Respice ad me, & miserere mei, quia solu[s] & pauper sum ego:

Custodi animã meam & eripe me, ne con fundar, quoniam in te speraui.

Domine Deus, ne derelinquas me, quan quam nihil boni fecerim coram te.

Præsta mihi pro bonitate tua, saltem mod assumere initia bene viuendi. Amen.

PSALMVS VIII. VT protegatur ab ininiicis.

DEus omnipotens, serua me ab inimic meis, & in virtute fortitudinis tuæ pro tege me.

Custodi animã meam quoniam sanctus tu, saluum fac seruum tuum; qui in te cõfid

Alieni enim quotidie me oppugnant, & an mam meam quærunt vt perdant eam.

Deus adiuua me, Domine ab insurgentib libera me.

Deus in adiutorium meum intende, Dom ne vt me iuues festina.

Esto mihi in protectionem, et in locum m nitum, vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium me-
um es tu, propter nomen tuum deduc me, &
dirige me.
Mi Deus, eripe me de manibus inimicorū
meorum, nec proijcias me in tēpore tribulati-
onis, cum omnis defecit mea virtus.
Adiuua me Domine Deus, & salua me
propter misericordiam tuam.
Miserere mei, ô domine Deus salutis meæ,
& in iustitia tua eripe me,
Ab infestatione me persequētium, ab hosti-
cursu, qui me vndique obcingunt.
Confundantur & deficiant, qui animæ meæ
aduersantur, operiantur opprobrio & confu-
sione, qui malum mihi quærunt.
Reuertantur cum ignominia multa illi qui
dicunt, Deus deseruit eum, persequamur &
comprehendamus: nam non est qui eripiet.
O Deus, adiūge te animæ meæ, conforta e-
am, ab inimicis meis eripe me.
Disperde illos in virtute tua, & fortitudi-
nem illorum confringe.
Ne dicant inter se, hunc superauimus, &
omnino deiecimus.
Saluum me fac Domine Deus, in te enim
sperani,

ſperaui, dic animæ meæ, ne metuas, quia eg
tecum ſum.

In manu tua ſors mea, libera me ab inim
cis meis, quoniam adhuc non ceſſant.

In dies augeſcit ſæuitia eorum, & cœtu
robuſtorum irruunt in me, & non ponunt
in conſpectu ſuo.

Sed tu Domine Deus, miſericors & cle
mens, patiēs, & multæ miſerationis ac vera

Reſpice ad me, & miſerere mei: da fort
tudinem tuam ſeruo tuo, quoniam te inuoc
& effundo preces meas in conſpēctu tuo.

Hoſtes mei exultant, eò quòd lapſus ſu
& deflexit cor meum à vita tua.

Sed ego in miſericordia tua confido, de ſ
lute tua cor mihi gaudet,

Quoniam bonus tu es, in æternum miſer
cordia tua, et vſque in generationem & g
nerationem veritas tua.

Exultent & lætentur in te, omnes qui
quærunt: et dicant ſemper, magnificetur D
minus, qui diligunt ſalutem tuam.

PSAL

PSALMVS NONVS
contra inimicos.

DOmine, ecce quàm multi ſunt qui me tribulant, quàm multi qui contra me inſurgunt.

Dicunt inter ſeſe de anima mea, quòd à eo non eſt ei ſalus ſperanda.

Domine Deus, in te ſpem meã poſui, ſalua e ab ijs, qui me perſequuntur, & eripe me.

Ne fortè aliquando rapiant animam me-m, & nullus ſit qui eripiat.

Mei te miſereatur Domine, reſpice afflic-nem quam patior ab inimicis meis.

Ne tradas in obliuionem pauperem tuum, pectatio oppreſſorum ne pereat in æter-m.

In fugam conuerte eos, decidant à conſilijs is, iuxta nequitiam ſuam præcipita eos, m rebelles tibi ſunt.

Conſumantur vires eorum, et peruerſitas orum in caput ſuum deſcendat.

Reuertantur impij ad infernum, capiantur fouea, quam perfoderunt.

Ego

Ego autem in te ſperabo, qui ſaluos facis
te confidentes.

Illi dicunt, quòd tu tuorum obliuiſceris, a
ſcondis faciem tuam, vt non videas afflictio
eorum.

In ſuperbia illorũ perſecutionem patim
& in malo noſtro vehementer gloriantur.

Quouſque Domine perſiſtes à longè? &
abſcondes in anguſtiæ tempore?

Quouſque tandem contemnent te impij,
in corde ſuo dicent, quod nihil cures?

Surge Domine, extende manum tuam,
obliuiſcaris eorum, qui oppreſſi ſunt.

Contere fortitudinem malignantium, vt
mul cum impietate ſua pereant.

Irruat in eos zelus tuus, ardentia fulm
& ſpiritus turbinis portio partis eorum.

Præueni me in die afflictionis meæ, &
anguſtijs meis eripe me.

Miſerere mei, quoniam vndique prem
& virtus mea in iniquitate mea diminu

Apud inimicos meos opprobrium ſum f
tus, vt perdant animã meam, toti incumb

Circundant me dolores mortis, & torr
tes iniquitatis me conturbant.

I

Funes inferni cingunt me, & implicant me laquei mortis, & qua parte iter agendum est, offendicula inuenio.

Eleua te Deus, supplicium sume de gente peruersa, ab inimicis fraudulētis eripe me.

Exaudi me in die tribulationis meæ, protegat me nomen magnum tuum.

Quoniam tu es propugnator meus, & gloria mea, & sustentans infirmitatem meam.

Obsecro Domine salua me, vt non præualeant, aduersum me inimici mei.

Effunde super eos indignationem tuā, & ira furoris tui eos conturbet.

Confundātur vsque in æternum, contremiscant & pereant simul.

Cadant in puteum profundum, & non appareant vt resurgant.

Vt cognoscant, quod nomen tibi Dominus exercituum, solus potens & excelsus in secula seculorum, Amen.

PSALMVS X. QVVM VS- que adeò inimici sæuiant, vt ferre non possit.

MIserere mei Deus, quoniam conculcat me inimicus, sine intermissione op-

pugnans

pugnans coarctat me.

Absorbere me cupit omni tempore, & multi sunt, qui superbè mihi insultãt.

Cogunt se pariter & abstrudunt, latente vestigia mea obseruant, quo modo anima meam capiant.

Similes sunt leoni prædæ auido, & sicut c tulus leonis ex occulto insidiantur.

Itinera mea obsident, & occulos suos miserum obuertunt.

Rete parauerunt pedibus meis ad inc uandum animam meam, profũdam foderu foueam.

Deus corrobora me in virtute tua, p perfectam coram te viam meam.

Sustenta gressus meos in semitis rectis, forte labascant pedes mei.

Afflictus sum vsque ad saturitatem adu me propter insidiatores meos.

Mirabilem fac in me misericordiam t & eripe animam meam de manibus eoru

Absconde me à conuentu malignantium, tu multu operantium iniquitatem.

Secundum misericordiã tuam viuifica m ne tristis deiiciar sæuiente in me inimico m

Mi

Mitte lucem tuam, & veritatē tuam, ipsæ me ducent ad montem sanctum tuum, & in tabernàcula tua.

Instrue manus meas ad bellum, compone quasi arcum æreum brachia mea.

Accinge me fortitudine ad prælium, prosterne insurgentes in me subtus me.

Instrue me in via qua ambulem, consule super me oculo tuo.

Concide ante faciem meam hostes meos, & odio me habentes disperde.

Ne superent me inimici mei, & cœtus robustorum non obruant me.

Pone stabiles pedes meos, & rectas facito semitas meas.

In defectione mea lætantur, collecti sunt aduersum me, percutiunt, & non nouerim vt interficiant in via.

Omni die verba mea execrantur, cōtra me vniuersæ cogitationes eorum in malum.

Anima mea quasi in medio leonum ferocientium, quorum dentes velut lanceæ, & lingua vt acutus gladius.

Et quis stabit pro me aduersus omnes istos? aut quis expugnabit operantes iniquitatem?

Ab increpatione tua Domine fugiet, à voce tonitrui tui præcipites ruent.

Qui respicis terram, & tremit tota: tangis montes, & fumant.

A facie tua iudicium prodit, oculi tui æquitatem probant.

Custodi me Domine ab inimicis meis, sub vmbra alarum tuarum protege me.

Iudica mihi nocentes, pugna contra oppugnatores meos.

Abeant retrorsum, qui me persequuntur: opprobrium ferant, qui malum mihi volunt.

Sint sicut puluis ante faciem venti, & angelus tuus eos exagitet.

Sicut propellitur fumus, euanescant: sicut liquescit cera à calore ignis, sic pereant illi à facie tua Domine.

Confringe eos, vt non possint consistere, ne cesses, donec eos deleueris.

Sint viæ eorum obscuræ ac lubricæ, & angelus tuus eos vrgeat.

Et tu Domine Deus miserere mei, opem mihi ferto, & resistam eis.

Ego enim infirmus sum & dolens, & salus tua me suscipiat.

Corrigat

Corrigat & castiget me dextera tua, inimicis autem meis ne me tradas.

Multùm repleta est anima mea, et derisione me infestantium, & cõtemptu superborũ.

Deiecta est in me anima mea, aduersum me fremit, sed ego sperabo in te, quoniam iterum pro salute mea reddita, gratias agã tibi.

Propter veritatem tuam adiuua me, ô salus mea, spésque omnium finium terræ & maris immensi.

Qui virtute tua ab æterno imperas, oculi tui omnia contemplantur..

Quis Deus præter te? quis fortis sicut tu Deus noster?

In vmbra alarum tuarum sperabo donec prætereat malitia.

In te fortis ero, & securus in sempiternum, & in seculum seculi, Amen.

PSALMVS XI. DE fiducia in Deum.

DOmine lux mea, & salus mea, a quònã metuam?

Domine fortitudo vitæ meæ tu, in quo

semper sperabo.

Quemadmodũ enim ceruus ad riuulos aquarum, sic desiderat anima mea ad te, ô Deus.

Sitit ad te anima mea, quoniam apud te est fons vitæ & refrigerium in tribulatione.

Hic labor atque dolor, calamitas atque miseria.

Quotidie bellũ cum inimicis, nulla requies nec pax in vita nostra.

Sed quisquis in adiutorio tuo fiduciam posuit, securus protectione tua in æternum consistet.

Is tibi dicet, susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus in te sperabo.

Tu liberabis me de laqueo venantium, & periculis persequentium.

Sub scapulis tuis vmbram ei facies, & sub alis tuis illæsus erit.

Scuto circundabit eum veritas tua, & malum ad eum non appropinquabit.

Et propterea, si inimici mei aduersum me prælientur, vt me totum deuorent, terga minimè vertam.

Si steterent aduersum me castra potētium, non timebit cor meum, si ingruat mihi mors, in te securus ero.

Tu abscondes me in tabernaculo tuo, in die malorum abscondes me in secreto tētorij tui, super petram me constitues.

Leuabis me supra inimicos meos me circumuallentes, et de manibus eorum eripies.

Si ambulauero in medio tribulationis, me custodies aduersus inimicos tuos, manum tuam extendes, et dextera tua me saluabis.

Domine, tu omnia pro me perficies, ô Deus, in æternum misericordia tua, opus manuū tuarum non despicies.

Educes me de reti, quod expanderunt pro me inimici mei, et de fouea eorum me subduces.

Quanta sunt bona, quæ reponis ijs qui te timent, quæ ostendis etiam confidentibus in te coram filijs hominum!

Occultas eos in occulto vultus tui, à conturbatione hostium, et à contentionibus eorū.

Quàm preciosa est bonitas tua Domine! et filij hominum in vmbra alarum tuarum sparabunt.

Saturabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente deliciarum eos potabis.

De fonte vitæ tecum bibent, & in tuo lumine lumen videbunt.

Iustitia tua sicut montes altissimi, et iustitia tua abyssus multa.

Cælos pertingit misericordia tua, & vsque ad cælos veritas tua.

Deus tu refugium fuisti nobis, à generatione in generationem.

Prius quàm fundamenta terræ iacerentur, à seculo & vsque in seculum tu es Deus.

Deus meus tu opem mihi tulisti à iuuentute mea, et vsque ad senectam & canos, ne derelinquas me.

Fortitudinem meam adscribam tibi, quoniam tu es protectio mea, Deus meus, et Saluator meus.

Et ideo quacunque die territus fuero, ego in te confidam.

In quacunte die te inuocauero, scio quod Deus meus es tu.

In æternum custodi mihi misericordiam tuam, & fœdus tuum fidele mecum perstet.

Et si deseruerint legem tuam, & in iudici-

tu-

tuis non ambulauerim.

Si statuta tua prophanauerim, et præcepta tua transgressus fuerim:

Iam virga tua visita preuaricationes meas, & verberibus tuis scelera mea.

At misericordiam tuam à me ne tollas, neque fidem tuam irritam reddas.

Ne scindas fœdus quod nobiscum iniisti, et quod egressum est de labijs, ne immutes.

In te enim salus & gloria nostra consistit, Deus adiutor nobis, in quo semper speramus.

Et hoc certum est, quod omnes qui in te cōfidunt, non confundentur.

Quis enim sperauit in te, & confusus est? aut quis inuocauit te, & despexisti illum?

Propter nomen tuum Domine remittis peccata nostra, licet multa sint & grandia.

Tu firmamentum es timentibus te, & testamentum tuum illis ostendis.

Et ego ad te clamo Domine, et credo quod saluabis me propter magnam misericordiam tuam.

Redimes in pace animam meam ab ira, quæ ventura est in extremo die.

Immolabo tibi hostiam laudis, & reddam

Altissimo vota mea.

Me expectant impij, vt perdant me, sed ego in misericordia tua confido.

Protector meus, et scutum meum es tu Deus meus fortitudo mea, refugium meum et liberator meus.

Expecto salutem tuam Domine, beatus homo qui in te confidit.

Quãta mihi in cælis Domine, vt nihil præter te placeat in terra?

Tibi adhærere peroptimè mihi placet, et in te fiduciam meam collocare.

In manus tuas Spiritum meum committo redime me de potestatibus tenebrarum seculi huius, Amen.

PSALMVS XII. SI DEVS paulò diutius auxi lium suum differat.

DEus meus, Deus meus, ecquare me derelinquis? cur non respicis ad necessitatem meam?

Nunquid deficiet in æternum misericordia tua? num vnquam placidus eris vltrà?

Quousq

Quouſque indignaberis mihi domine? anne penitus accendes velut ignem iram tuam.

Quando tandem reſpicies vt eripias animam meam, à deuaſtatione inimicorum vnicam meam?

Vſquequo clamabo, & non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non ſaluabis?

Domine Deus exercituum, quouſque iraſceris ſuper precibus ſerui tui?

Redi ad me, ô Deus Saluator meus, & ſolue tuam erga me indignationem.

Deus, tu conuerſus omnia reſtituis, & qui prius mœſtus erat, de te lætitiam capiet.

Adſit manus tua figmento dexteræ tuæ, filio hominis, quem tibi magnificâſti.

Inimici mei proſperè viuunt, & fortes ſũt, augeſcunt quotidie, qui me odio habent.

Conſilium meum vituperant, eò quòd Deũ ſpem mihi conſtitui.

Dicunt mihi indies, tu ſperâſti in Domino, is te eripiat; ſaluum te faciat, ſiquidem complacentiam habet in te.

Inſiliunt in me tanquã canes, cœtus iniquorũ me oblatrãt, manus ac pedes meos obſidẽt.

O Domine, ne longè abeas à me, fortitudo mea

mea in auxilium meum festina.

Erue de interitu animam meam, et de rabi canum declina viam meam.

Salua me ex ore leonum , & de profund lacu libera me.

Tu sanctus es & fortis, & nullus resistet tibi, ex quo ferue scit ira tua.

Quis non timebit te Domine, aut ex principibus tibi non morem geret?

Ab indignatione tua contremescit terra, non ferunt gentes comminationem tuam.

Adiuua me, Deus Saluator meus, & propter gloriam nominis tui, & placare super sceleribus meis,

Quoniam iniquitatem meam annuncio tibi, et peccatum meum vehementer me vexa

Surge Domine in auxilium meum, & re dime me propter misericordiam tuam.

O Deus, refugium meum & robur , auxili in tribulatione inuentus semper validum.

Tu excepisti me de ventre prodeuntem, & auxilium mihi fuisti ad vbera matris meæ.

In te coniectus sum à partu , ab vtero matris meæ, Deus meus es tu.

Ne subtrahas te longè à me , quoniã tribu

latio iam appropinquat, & nullus est qui opē mihi ferat.

Circundant me inimici mei, infestatores mei vndique me cingunt.

Et ego infirmus sum, & cōminutus vehementer, eiulatum exprimit mihi dolor cordis mei.

Sicut aqua proiectus sum, separata est fortitudo mea, & instar testæ exaruit tota.

Miserere mei Deus, miserere mei, nec imputes mihi peccata, quæ stultè commisi.

Noli meminisse meorum retrò peccatorum, anteuertant ea misericordiæ tuæ, quia miser sum nimis.

Debilitatus & attritus sum valde, mœrēs ingredior omni die.

Et nunc quid expecto Domine? certè anima mea ad te respicit.

Ostende mihi bonitatem tuam, & salutare tuum à me ne contineas.

Satiatur malis anima mea, & inferno appropinquauit:

Egenus & pauper ego sum, & cor meum conturbatur intra me.

Ne abijcias me angustiæ tempore, & cùm iam

tiam virtus mea deficit, tu ne deficias.

Ab inimicis meis eripe me, opprobrium mi-
hi insultantibus ne me ponas.

Libera me de rugientibus ad escam para-
tis, de manibus quærentium animam meam.

Clamo ad te Domine, quoniam tu es spe
mea, & portio mea in terra viuentium.

Educ de carcere animam meam, & in spa-
cioso loco pedes meos sistas.

Ne auertas faciem tuam à me, ne similis fi-
am descendentibus in lacum.

Intende ad preces meas, quia humiliatu
sum nimis.

Libera me a persequentibus me, quia robu-
sti sunt supra me.

Velociter exaudi me Domine, ne defici
in me spiritus meus.

Educ de tribulatione animam meam, &
in misericordia tua disperde omnes inimic
meos.

Et perde eos, qui me perdere volunt, quo-
niam ego seruus tuus sum, Amen.

PSAL

PSALMVS XIII. IN QVO gratias agit Deo, quod non præualuerunt hostes.

LAudibus te celebrabo, Domine Deus, quoniam exaltâsti me, & non præualuerunt inimici mei super me.

Domine exercituum, ad te clamaui, & tu saluâsti me.

Extraxisti ab inferis animam meam: tenuisti me, ne ruerem in profũdum lacum, vnde nullus reditus.

Non cõclusisti me in manibus inimicorũ meorũ, immò statuisti in loco spacioso pedes meos.

Quæsiui te, & exaudisti me, & de angustijs meis liberum me fecisti.

Conuertisti dolorem in gaudium mihi, dissoluisti luctum meum, et circundedisti me lætitia.

Magnificâsti salutem tuam seruo tuo, fecisti misericordiam mecum in miserijs meis.

Non contempsisti afflictionem pauperis, nec auertisti à me faciem tuam.

Misericordias tuas in æternum cantabo: notam faciem veritatem tuam in vita mea.

Os

Os meum narrabit iustitiam tuam, omni tempore beneficia tua, certe non noui numerum.

Sed gratias agam donec mors rapiat, tibi psallam quamdiu fuero.

Exultabo & lætabor in misericordia tua, quoniam respexisti in necessitates meas, & cognouisti in angustiis animam meam.

Fuisti mihi infirmo refugium, et in fortitudinem fiducia meæ.

Gratulor tibi Domine pro sempiterna bonitate tua immensa.

Tu consolatus es me in tempore malo, Deus tu propitius mihi fuisti, & vltus es iniuriam inimicorum meorum.

Pro multitudine cogitationum mearum intra me, consolationes tuæ lætificauerunt animam meam.

Gaudium mihi dedisti pro diebus quibus afflictus fui, pro annis quibus mala tuli multa.

Recordatus es opprobrij serui tui, & in furore quo modo persequebantur inimici mei.

Domine Deus exercituum, quis similis tibi? fortissime Deus, magnus es tu, & lau-

bi

ilis multùm.

Tu excellus es ſuper omnem terram, nimis xaltatus es ſuper omnes deos.

Gloria et decor ante vultum tuum, ſancti- s & magnificentia in ſanctuario tuo.

Iuſtitia & iudicium firmamentum throni i, miſericordia et veritas faciem tuam præ- dunt.

Benedictus es Domine, qui non retinuiſti iſericordiam tuam à ſeruo tuo.

Quùm diu expauiſſem te Domine, tandem tendiſti mihi, & clamorem meum audiſti.

Eduxiſti me de lacu miſeriæ, et de luto limi tuiſti ſupra pedes meos, & greſſus meos ſo- âſti.

Deſiderium meũ mihi dediſti, vidi lætitiam ltus tui.

Percuſſiſti omnes aduerſarios meos, et vir- em eorum confregiſti.

Increpâſti turbã infeſtantium, & euulſiſti de manibus eorum.

Præcipitâſti eos in foueam ſuam, in reti, d pro me abſconditerunt, pedes eorum il- ueantur.

Reuerſi ſunt inimici mei retrorſum, cor- ruerunt

ruerunt & perierunt à facie tua.

Fuisti munimentum inopi, adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Fecisti iudicium pro me, & egisti causam meam contra accusatores meos.

Et licet ad momentum exardebat ira tua, tamen vita iam in repropitiatione tua.

Putabam equidem, quod penitus abiectus essem à conspectu tuo.

Sed tu preces meas audisti, & pro abūdātia misericordiæ tuæ recepisti me in gratiā tuam.

Domine in voluntate tua robur animæ meæ dedisti, cùm absconderes faciem tuam, quia turbatus eram.

Ad te clamaui de tribulatione mea, respondisti mihi: cùm angustiaretur in me anima mea, tui Domine recordabar.

Degustaui & vidi quàm suauis es tu, certè felix est, quisquis in te sperat.

Secundum nomen tuum, sic est laus tua, & consilia tua erga nos exemplo carent, & maiora sunt, quam manifestari possint.

Tuum est imperium, & potentia, & gloria, quia tu fecisti omnia & propter voluntatem tuam adhuc consistunt.

Sit nomen tuum benedictum, ex hoc nunc & vsque in sempiternum, Amen.

PSALMVS XIIII. IN QVO Diuina laudatur bonitas.

D*Omine, Dominus noster, quàm admiranda est maiestas tua per vniuersã terram? qui dedisti laudẽ tuã super omnes cælos.*

Quid est homo, quòd vsque adeò eum magnificas? aut filius hominis, quoniam vsitas eũ?

Magnus es Domine, & multum laudandus in monte sanctitatis tuæ.

Tibi hymnus Deus, tibi vota nostra in omni tempore soluantur.

Confessio & magnificentia opus tuum, & iustitia tua in æternum permanet.

Multa fecisti tu Domine Deus miranda & magna, et in operibus tuis non est qui similis tibi.

Iustæ & veræ sunt viæ tuæ: quis non timebit te, et nomen tuum magnificabit?

Gratias ago tibi Domine Deus ex toto corde meo, & nomen tuum in æternum sanctificabo.

Fortitudo mea et laus mea tu Domine, qu
humiliâſti inimicos meos, qui iudex ab initio

Dextera tua fortiſſima, dextera tua mul
tas operatur virtutes.

Tuum brachium cum potentia, & in vol
tate tua infirmitatem meam roborâſti.

Confitebor nomini tuo magno & terribil
quoniam ſanctum eſt.

Quanquam ceciderim, non ſum alliſus,
tu manum meam ſuſtentâſti.

Reuelaui tibi viam meam, & in te ſpera
& tandem optata feciſti.

Fregiſti capita inimicorum meorũ, & ve
ticem eorũ, qui ſuperbè incedebant in delic
ſuis, humiliâſti.

Tu dominaris poteſtati eorum, & dum el
uantur in vijs ſuis, tu compeſcis eos, et in br
chio fortitudinis tuæ illos diſperdis.

In nomine tuo exultabo ſemper, & in tu
miſericordia omnis mea gloria.

Diligis iuſtitiam & iudicium, miſericord
tua impleta eſt terra.

Oculus tuus timentes te reſpicit, & eos q
in miſericordia tua confidunt.

Quærentibus te non deerit omne bonum,

nu

nulla erit inopia iis, qui te timent.

Tu etenim dirigis vias eorum, & aurē præbes ad clamorem eorum.

Vt eripias à morte animas eorū, & in pressura lenias dolores eorum.

Ades enim confractis corde, et spiritu contritos manu tua sustentas.

Redimis animas seruorum tuorum, & non deuastabuntur omnes qui sperant in te.

Et propterea canet lingua mea laudem tuam, Domine deus in æternum confitebor tibi.

Diligam te Domine fortitudo mea Domine firmamentum meum es tu, & robur meū, saluator meus, & refugium meum.

Deus meus, & propugnator meus, scutum meum, cornu salutis meæ, & susceptor meus.

Postquam cum laude te innocauerim, ab inimicis meis me saluâsti.

Cùm tribularer inuocaui te, exaudisti me, de templo sancto tuo vocem meam, et clamor meus introiuit coram te in aures tuas.

Seruâsti me ab inimicis meis, qui insurrexerūt aduersum me, ab hostibus iniquis eripuisti me.

Ex cœtu malignantiū rapuisti me, et super

inimicos meos optata vidit oculus meus.

Et propterea si fortassis transeundum est mihi per vallē umbræ mortis, impauidus incedam, nam tu mecum eris, virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolabuntur.

Tu mihi refugium eris à tribulatione, custodies me ab ijs, qui me perdere quærunt.

Oculi mei ad te Domine, quoniam educes de laqueo pedes meos.

Ad te ô Deus sunt vota mea, reddam tibi gratiarum actiones, & nunc in secula seculorum. Amen.

PSALMVS XV. DE BENIFIcijs Dei, cum gratiarum actione.

COllaudat te anima mea ô Deus, et omnia quæ intra me sunt nomē tuum sanctum.

Gratias tibi agit anima mea, & nunquam tradam obliuioni vniuersa tua beneficia.

Qui propitiaris omnibus meis delictis, & sanas omnes infirmitates meas.

Qui redemisti de morte vitam meam, ostēdens in me gratiam, & misericordiam tuam.

Qui satias bonis desiderium meum, et olim

restitues

eſtitues iuuentutem meam.
Feciſti mecũ miſericordiam in omni tempo-
e, & vltionem ſumpſiſti de inimicis meis.
Fuiſti mihi ô Domine in munimentum, et in
artem ſecuram ſalutis meæ.
In conſilio tuo dux mihi fuiſti, & in miſeri-
ordia tua aſſumpſiſti me.
Multiplicâſti in me magnitudinem tuam,
poſt iram tuã conuerſus, conſolatus es me.
Oſtendiſti mihi tribulationes multas et ma-
s, ſed tandem de profundis abyſſis eduxiſti
e.
Notas mihi feciſti vias tuas, non abſcondi-
à me conſilia tua.
Miſericors et plenus es gratia domine De-
tardus ad iram, & propenſus ad bonitatẽ.
Non iraſceris in perpetuum, neque in æter-
n retines in ira miſerationes tuas.
Non reddis nobis iuxta peccata noſtra, nec
u nos iuxta iniquitates noſtras.
Quantùm cælum excelſius eſt quam terra,
um miſericordia tua præualuit erga nos.
Quantùm diſtat Oriens ab Occidente, tam
è ſemouiſti à nobis tranſgreſſiones no-
s.

Sicut miseretur pater suis liberis, ita super nos misertus es Domine Deus noster.

Non oblitus es plasmatis tui, recordaris quòd caro sumus omnis homo viuens.

Quódque ætas mortalium tanquàm æri est, ac instar florum agri se habet.

Quos protinus vt austerior ventus flabri suis vexauerit, nulli sunt, neque loci eorum vltra inueniuntur.

Misericordia autem tua Domine perpetu est super timentes te, & iustitia tua semp perseuerat.

Dum modo seruamus fœdus tuum, et ma datorum tuorum memores sumus, vt ea fac amus.

Domine in cælis thronum tuum firmâsti, imperio tuo vniuersa regis.

Exaltabo te ô Deus, & nomen tuum in ternum laudabo, & in seculum seculi.

Omni tempore gratias tibi agam, & no tuum illustre reddam in perpetuum, & si q vltra est.

Magnus es tu Domine, & supra omn laudem, et magnitudinis tua nulla est per stigatio.

Generatio ad generationem opera tua dicent, et virtutes tuas antiquas enunciabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ , et memoriam multæ bonitatis tuæ semper laudabunt.

Quoniā omnibus bonus es tu, et misericordia tua super vniuersa opera tua.

Oculi omnium te expectant , vt des eis cibū suum in tempore.

Aperis manum tuam, et imples omne quod viuit, refectione.

Iustus es Domine in omnibus vijs tuis , et sanctus in omnibus operibus tuis.

Custodis omnes te diligentes, et non tanget eos tormentum malitiæ.

Laudem tibi loquetur os meum, et omne viuens celebrabit nomen tuum sanctum in perpetuum et semper.

Laudate Dominū, ô vos angeli eius, potentes virtute, facientes iussus eius , obedientes voci verbi illius.

Collaudate Deum vniuersi exercitus eius, ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Magnificate Dominum mecum, et exaltemus nomen eius in id ipsum.

Laudate Dominũ omnes sancti eius, cuius solus nomen sublime est, cuius laus cælos ac terram superat

Collaudate Dominum vniuersa opera eius, in omni loco imperij eius. Omne quòd viuit laudet te Domine. Amen.

Finis. 15. Psalm. D. Ioan. Epis. Roff.

PSALM. XXII. EX DAVIDE.

Deus, Deus meus respice in me, quare me dereliquisti.

DEus meus, Deus meus, cur deseruisti me, videor non impetraturus, quamuis id magnis agã clamoribus, liberationẽ.

Mi Deus clamabo per diem, sed nõ respondebis, & per noctẽ, absque vlla intermissione.

Interim tu ô sanctissime, veluti securus horum quæ patior, desidere videris, qui succurristi toties, et materia fuisti carminũ ipsi Israëli, quibus gratias tibi pro beneficijs agebant

Spem suam ponere in te solebant patres no-

stri, & quoties id faciebant, tu liberabas eos.

Quoties ad te clamauerunt, liberati sunt: quoties sese tibi crediderunt, pudore non sunt suffusi.

Ego verò vermis esse videor magis quàm vir, sterquilinium Adæ, et infimæ plebis fex.

Quotquot videbant me, subsannabant me, conuiciebantur, & moto capite irridentes insultabant mihi.

Gloriari solet hic, inquientes, charum se esse Domino, liberet ergo nunc eum, si tantopere amat eum.

Te procurante prodij ex vtero, & bene sperare iussisti me, quùm adhuc sugerem vbera matris meæ.

Opera tua eiectus sum è vulua, et curæ tuæ relictus, quùm essem adhuc in vtero matris meæ, Deus eras mihi tu.

Ne procùl igitur abcesseris à me, quia periculum præsentissimum est, nec quemquam video, qui auxilio futurus sit.

Cinxerunt me tauri multi fortes, et velut saginati in pascuis Basan circundederũt me.

Aperuerunt aduersum me os suũ, nõ aliter quàm leo inhians prædæ, et præ fame rugiens.

Tan-

Tanquam aqua fluidus factus sum, & soluta sunt omnia membra mea, cor meum veluti cæra diffluxit intra præcordia mea.

Exaruit tanquam testa omne robur meum, et lingua mea agglutinata est palato meo, et tandem in puluere, quemadmodum mortui solent, sepelies me.

Circũdederunt námque me canes, cõspirauerunt aduersum me pessimi quique, foderũt manus meas & pedes meos.

Tractatus sum ab eis tam inhumaniter, vt numerare potuerim facilè omnia ossa mea. ipsi adhuc post omnem cruciatum toruum adspiciebant & contemplabantur me.

Partiebantur vestes meas, et de tunica mea sortiebantur.

Quare tu Domine, ne longè abscesseris hinc, quin potius (quùm sis fortitudo mea) ferre mihi suppetias festina.

Eripe à gladio animam meam, et à violentia canis vnicam meam, omni humano auxilio destitutam.

Salua me ab ore leonis, & à cornibus vnicornium eripe me.

Commemorabo maiestatem nominis tui

fratribus

fratribus meis, in frequentissima populi turba laudes tuas prædicabo.

Quotquot estis cultores Domini, laudate eum: vniuersi posteri Iacob, magnificate eũ, et reuerẽter colite illum omnes posteri Israelis.

Quia non despexit, neque vilipendit ob miseriam pauperem, neq; auertit cõtemptim faciem suam ab eo, quin potius quùm pauper clamaret ad illum, diligenter ascultauit.

Te laudabo carminis meis publicè in frequentia populi, et quæ noui, persoluam videntibus illis, qui reuerentur te.

Comedent pauperes, & saturabuntur: laudabunt Dominum quicunque student placere illi, viuent corda vestra, quotquot estis tales perpetuò.

Considerabunt hæc, et cõuertentur ad Dominum cuncti fines terræ, et supplices fient tibi Domine vniuersæ nationes gentium.

Domini enim est potestas regia, et imperium habet etiam in gentes.

Comederunt, et quùm gustâssent spiritualia Domini dona, supplices facti sunt potentissimi quique eorum, qui terram inhabitant, et in venerationem illius genua flectẽt, etiam

mor-

mortui omnes in terra sepulti, quia propriam vitam non est dedignatus impendere pro illis.

Posteri nostri colent eum, scribentur hæc Domino, ut posteri intelligant.

Vt & illi veniant & annuntient populo, qui ab ipsis nascetur, quod hæc fecerit tam stupenda Dominus.

PSAL. C. GRATIARVM ACTIO.

Iubilate Deo omnis terra.

IVbilate in honorem Domini, quotquot in terra versamini.

Colite Dominum cum lætitia, venite in conspectum ipsius cum exultatione.

Agnoscite Dominum esse illum Deum, qui fecit nos, neque enim ipsi fecit nos, sed populus eius sumus & grex, quem ipse pascit assiduè.

Intrate per portas illius, gratias acturi pro acceptis ab eo innumeris beneficijs, & per atria cantaturi laudes illius, laudate illum, & celebrate laudibus nomen illius.

Benignus est enim Dominus, & infinitæ misericordiæ, & in seruandis promissis constantissimus, non vni generationi tantum, sed omnibus.

PSAL-

PSALMVS XII. PETITIO aduentus Christi accelerandi, propter superborum principum, & hypocritarum in populo multitudinem inualescentem.

SAluũ me fac Domine, quoniã deficit sanctus, quoniã defecerũt fideles à filijs hominis

Vana loquuntur vnusquisque cũ proximo suo, labium adulationum in corde, & corde loquentur.

Perimat Dominus omnia labia adulationum, linguam loquentem magna.

Qui dixerunt, linguis nostris magnificabimur, labia nostra nobiscum, quis Dominus nobis?

Præ vastitate pauperum, præ gemitu mẽdicorum nunc exurgam dicet Dominus, ponam in salute, loquetur pro ipso.

Eloquia Domini, eloquia munda, argentum igne examinatum, à Domino terræ purgatum septies.

Tu Domine custodies eos, custodies eum à generatione hac in æternum.

In circuitu impij ambulant, cùm exaltantur opprobria filijs Adam.

FINIS.

IMPLORATIO DIvini Auxilij, contra tentationem, cum insultatione cõtra dæmones, ex spe & fiducia in Deum.

Ps. 3. *DOmine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersũ me.*

Multi dicunt animæ meæ, non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi, quia dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circundantis me, exurge domine saluum me fac Deus meus.

Ps. 5. *Domine, deduc me in iustitia tua, propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.*

Quoniam non est in ore eorum veritas, cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, iudica illos Deus.

Deridant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos quoniam

quoniam irritauerunt te Domine.

Et lætētur omnes qui ſperant in te, in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Domine vt ſcuto bonæ voluntatis tuæ coronaſti nos.

Domine Deus meus in te ſperaui, ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Nequando rapiat vt leo animam meam, dũ non eſt qui redimat, neque qui ſaluum faciat.

Exurge domine in ira tua, & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Perſequitur inimicus animam meam vt comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meã in puluerem deducat.

Arcum ſuum tetendit, & parauit illum: & in eo parauit vaſa mortis, ſagittas ſuas ardentibus effecit.

Ecce parturijt iniuſtitiam, concepit dolum, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum, incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, et in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.

Confitebor domino ſecundum iuſtitiam eius:

& psallam nomini Domini altissimi.

In pace in idipsum dormiā & requiescam,

Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

Ps. 9. Miserere mei Domine, vide humilitatem meam de inimicis meis.

Et sperant in te, qui nouerunt nomen tuum Domine, quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

Et factus est Dominus refugium pauperi, adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Vt quid Domine recessisti longè, despicis in oportunitatibus in tribulatione?

Quoniam non in finem obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua, ne obliuiscaris pauperum.

Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.

Desiderium pauperū exaudiuit Dominus præparationē cordis eorum audiuit auris tua.

Domine in templo sancto suo, Dominus in cælo sedes eius.

Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum.

Propter

Propter miſeriam inopum & gemitũ pauperum nunc exurgam, dicit Dominus.

Domine Deus meus in te ſperaui, ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me.

Vſquequo Domine obliuiſceris me in finem? vſquequo auertis faciem tuã à me? Pſ. 12

Quamdiu ponam cõſilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

Vſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me? reſpice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, præualui aduerſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cãtabo Domino qui bona tribuit mihi, et pſallam nomini Domini altiſſimi.

Conſerua me Domine, quoniam ſperaui in te: dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. Pſ. 15

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, vt non moueantur veſtigia mea. Pſ. 16

Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

Ps. 15 *Prouidebam Dominum in conspectu meo, quoniam à dextris est mihi, ne commouear.*

Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea, insuper & caro mea requiescet in spe.

Ps. 17. *Tu illuminas lucernam meã Domine Deus meus, illumina tenebras meas.*

Quoniam in te eripiar à tentatione, in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus impoluta via eius, eloquia Domini igne examinata, protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deum nostrum?

Ps. 21. *Ego autem sum vermis & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis.*

Omnes videntes me deriserunt me, loquuti sunt labijs, et mouerunt caput.

Tu es qui extraxisti me de ventre, spes mea ab vberibus matris meæ, in te proiectus sum ex vtero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discesseris à me.

Quoniam

Quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adiuuat.

Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum à me, ad defensionem meā conspice.

Et si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.

Ad te Domine leuaui animam meam, Deus meus in te confido, non erubescam. Ps. 24

Neque irrideant me inimici mei, etenim vniuersi qui sustinent te non confundentur.

Delicta iuuentutis meæ et ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam Domine.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo, multum est enim.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse euellet de laqueo pedes meos.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt, de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum, et dimitte vniuersa delicta mea.

Dominus illuminatio mea, & salus mea. Ps. 26

quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo.

Vnam petij à Domino, hanc requiram, vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Vt videam voluptatem Domini, & visitem templum eius,

Exaudi Domine vocem meã qua clamaui ad te, miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisiuit te facies mea, faciam tuam Domine requiram.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto, ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Credo videre bona Domini in terra viuentium.

Expecta Dominum, viriliter age: confortetur cor tuum: & sustine Dominum.

Ps. 2 *Ad te Domine clamabo, Deus meus ne sileas:*

leas: nequando taceas à me, & assimulabor descendentibus in lacum.

Psallito Domine sancti eius, & confitemini memoriæ sanctitatis eius. Ps. 29

Quoniam ira in indignatione eius, & vita in voluntate eius.

Ad vesperam demorabitur fletus, et ad matutinum lætitia.

Auertisti faciem tuam à me, et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo, et ad Deũ meũ deprecabor.

Quæ vtilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

In te Domine speraui, non confundar in æternum, in iustitia tua libera me. Ps. 30.

Inclina ad me aurẽ tuam, accelera vt eruas me.

Esto mihi in Deũ protectorem, et in domũ refugij, vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas domine commendo spiritum meum, redemisti me Domine Deus veritatis.

Miserere mei Domine, quoniam tribulor; conturbatus est in ira oculus meus, anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in pauperate virtus mea, et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, vicinis meis valde, et timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerunt à me: oblivioni datus sum tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum, quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum conuenirēt simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speraui Domine, dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Illustra faciem tuam super seruum tuum, saluum me fac in misericordia tua Domine, non confundar, quoniam inuocaui te.

Quàm

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abſcondiſti timentibus te!

Ecce oculi Domini ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius. Pſ.32

Vt eruat à morte animas eorum, & alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet Dominum, quoniam adiutor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætabitur cor noſtrum, & in nomine ſancto eius ſperauimus.

Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos, quemadmodum ſperauimus in te.

Accedite ad eum, & illuminamini, & facies veſtræ non confundentur. Pſ.33

Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

Guſtate & videte, quoniam ſuauis eſt Dominus, beatus eſt vir qui ſperat in eo.

Timete Dominum omnes ſancti eius, quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Diuites eguerũt et eſurierunt, inquirentes autem Dominũ non minuentur omni bono.

Iuxta eſt Dominus his qui tribulato ſunt corde, & humiles ſpiritu ſaluabit.

Filij hominum in tegmine alarum tuarum Pſ.35

sperabunt, inebriabuntur ab vbertate domus tuæ.

Quoniam apud te est fons vitæ, et in lumine tuo videbimus lumen.

Ps. 37. *Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.*

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt et corruptæ cicatrices meæ à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum et curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: et gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei, aduersum me appropinquauerunt & steterunt.

Et qui iuxta me erant de longè steterunt, & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, loquuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus nō audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speraui, tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi, Nequando supergaudeant mihi inimici mei, et dum commouentur pedes mei, super me magna loquuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum, et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annūciabo, & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt

sunt super me: & multiplicati sunt, qui ode-runt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahe-bant mihi, quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus, ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

Ps.38 *Dixi, Custodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea.*

Posui ori meo custodiam, cùm consisteret peccator aduersum me.

Obmutui, & humiliatus sũ, et silui à bonis, & dolor meus renouatus est.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.

Loquutus sum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum.

Et numerum dierum meorum quis est, vt sciam quid desit mihi.

Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos, & substantia mea tanquam nihilum ante te.

Veruntamen vniuersa vanitas, omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertransit homo,

sed

sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nūc quæ est expectatio mea? nònne Dominus? & substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me, opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, & non aperui os meū: quoniam tu fecisti, amoue à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci, in increpationibus propter iniquitatem corrupuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam eius, veruntamen vanè conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus pericipe lachrymas meas.

Ne sileas: quoniam aduena ego sum apud te, & peregrinus, sicut omnes patres mei. Ps.39

Remitte mihi, vt refrigerer priusquam abeam, & amplius non ero.

Beatus vir cuius est nomen Domini spes eius, & non respexit in vanitates, & insanias falsas.

Multa

Multa fecisti tu Domine mirabilia tua & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Tu autem domine ne longè facias miserationes tuas à me, misericordia tua & veritas tua susceperunt me.

Quoniam circundederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem.

Multiplicatæ sũt super capillos capitis mei & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi Domine, vt eruas me: Domine ad adiuuandum me respice.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te, et dicant semper, magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper, dominus solicitus est mei.

Adiutor meus et protector meus tu es, Deus meus ne tardaueris.

Ps.41. *Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.*

Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum quando veniam, et apparebo ante faciẽ Dei

Fu

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, vbi est deus tuus?

Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis vsque ad domum Dei?

In voce exultationis et confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est, propterea memor ero tui de terra Iordanis et Hermonij à monte modico.

Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua et fluctus tui super me transierunt.

In die mandauit dominus misericordiam suam et nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo, Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? et quare contristatus

tus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur oſſa mea, exprobraue-runt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies, vbi e- Deus tuus?

Quare triſtis es anima mea? & quare co- turbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor ill- ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Pſ.45 *Deus noſter refugium et virtus: adiutor i- tribulationibus quæ inuenerunt nos nimis.*

Propterea non timebimus dũ turbabitu- terra, & tranſſerentur montes in cor ma- ris.

Sonuerunt et turbatæ ſunt aquæ eorum- conturbati ſunt mentes in fortitudine e- ius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem De- ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus- Deus in medio eius non commouebitur, adiu- uabit eam Deus mane diluculo.

Pſ.50. *Miſerere mei Deus ſecundum magnã mi- ſericordiam tuam,*

Et ſecundum multitudinem miſerationu- tuarum, dele iniquitatem meam.

Ampli-

Amplius laua me ab iniquitate mea, & à
ccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco.
 peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui, et malum coram te feci,
t iustificeris in sermonibus tuis , et vincas
ùm iudicaris.
Ecce enim iniquitatibus conceptus sum, et
peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta oc-
ulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
Asperges me hysopo, et mundabor: lauabis
e, et super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et lætitiam: et
ultabunt ossa humiliata.
Auerte faciem tuā à peccatis meis: et om-
s iniquitates meas dele.
or mundum crea in me Deus: et spiritum
ctum innoua in visceribus meis.
Ne proijcias me à facie tua: et spiritum
nctum tuum ne auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui: et spi-
u principali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te
nuertentur.
Libera

*Libera me de sanguinibus Deus, Deus sa-
lutis meæ : & exultabit lingua mea iustitiam
tuam.*

*Domine labia mea aperies : et os meum
annuntiabit laudem tuam.*

*Quoniam si voluisses sacrificiū dedissem
vtique holocaustis non delectaberis.*

*Sacrificium Deo, spiritus contribulatus
cor contritum & humiliatum, Deus non de-
spicies.*

*Benigne fac Domine in bona voluntate tu-
Sion, vt ædificentur muri Hierusalem.*

*Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ obla-
tiones et holocausta : tunc imponent super al-
tare tuum vitulos.*

Ps. 54 *Exaudi Deus orationem meam, & ne de-
spexeris deprecationem meam, intende mi-
& exaudi me.*

*Cor meum conturbatum est in me, et for-
mido mortis cecidit super me.*

*Timor & tremor venerunt super me, &
contexerunt me tenebræ.*

*Et dixi, Quis dabit mihi pennas sicut colū-
bæ, & volabo, & requiescam?*

Iacta super Dominum curam tuam, et ip-

te enutriet.

Nonne Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum. Ps.61

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus, susceptor meus, non mouebor amplius.

Quousque irruitis in hominem? interficitis vniuersi nos, tanquam parieti inclinato, & maceriæ depulsæ?

Veruntamen Deo subiecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & Saluator meus, adiutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea, Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra, adiutor Deus noster in æternum,

Semel loquutus est Dominus, duo hac audiui, quia potestas dei est, et tibi Domine misericordia, quia tu reddes vnicuique iuxta opera sua.

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo. Ps.62.

Sitiuit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, in uia, & in aquosa, sic in

sancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

Sic memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhæsit anima post te: me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanũ quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ, tradentur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Ps.66 Deus misereatur nostri, & benedicat nobis, illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam, in

omnibus

omnibus gentibus ſalutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes, quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus, Deus noſter, benedicat nos Deus, et metuant eum omnes fines terræ.

FINIS.

EX NOVO TESTAMENTO.

EX MATTHÆO.

Matth. 6.

Precatio Dominica.

Pater noster, qui es in cælis: sanctè colatur nomen tuum. Veniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ut in cælo sic et in terra. Victum nostrum alimentarium da nobis hodie. Et remittte nobis debita nostra, ut et nos remittimus debitoribus nostris. Néue nos in tentationem inducito, sed à malo tuere: Quoniã tuum est regnum, & potentia, et gloria in sempiternum, Amen.

Matth. 11.

Ago tibi gratias, Pater cæli terræque Domine, qui hæc sapientes peritósque celaueris, & infantibus patefeceris: & quidem, ô Pater, quoniam ita tibi visum est.

Matth. 26.

Mi Pater, si fieri potest, euadam hoc poculum

lum: quanquam non vt ego vólo sed vt tu.

Et pauló póst.

Mi Pater, si hoc euadere poculum non possum, quo minus id bibam, fiat voluntas tua.

Lucæ. 1.

Agit Deo gratias Maria, per quem grauidata sit eo, qui sit Israëlitis salutem allaturus.

Mariæ Iesu matris carmen.

Magnificat animus meus Dominum, exaltátque mea mens de Deo Seruatore meo: qui spectauerit humilitatem ancillæ suæ, vnde me in posterum beatā prædicatura sunt omnia secula. Quoniam mihi magna fecit præpotens ille, cuius & nomen sanctum est, et misericordia perennis erga reuerētes eum. Qui fortia patrat suo brachio, profligat animi mēte superbientes. Deturbat potentes de solijs, & humiles extollit. Esurientes bonis explet, & diuites inanes dimittit. Subuenit Israëlitis suis misericordiæ memor: quēadmodum maioribus promiserat nostris, Abrahamo, & eius futuræ posteritati.

Lucæ. I.

Deo gratias agit, qui promissum miserit Seruatorem, cui præiturus sit Ioannes.

Zachariæ Ioannis carmen Baptistæ patris.

Grates Domino Israëlitarum Deo, qui populi sui liberationem procuret, erigâtque nobis cornu salutis in domo sui Dauidis, quemadmodum promisit priscorum ore sanctorum suorum vatum, quo vindicemur ab hostibus nostris, et ex omnium manu, qui nos odêre. Vt vtatur misericordia erga maiores nostros, recordatione sui sancti fœderis: qui iureiurando promiserit, Abrahamo patri nostro, daturum se nobis, vt intrepidè, ex hostium nostrorum manu liberati, eum coram piè iustéque colamus, toto vitæ nostræ tempore. Et tu puer Supremi vates vocabere: præibis enim Domino, paratum vias eius: ad dandam salutis cognitionem eius populo, per eorum veniam peccatorum, per intimam Dei nostri misericordiã, qua nos ex alto visit ortus: qui appa-

appareat iis, qui in tenebris & atra nocte degunt, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Lucæ 2.

Laudant Genij Deum, nato Christo.

Deo gloria supremis in locis, et in terra pax, erga homines beneuolentia.

Lucæ. 2.

Agit Simeon Deo gratias, ob missum Seruatorem..

Nunc dimittis tuum me domine, secundum promissionem tuam placidè: quando quidem vidi meis oculis salutem tuam, quam omnibus expositum populis parâsti, lumen gentibus patefaciendum, & Israelitarum gloriam tuorum.

Lucæ 18.

Pharisæi precatio, sed superba et vitiosa.

Deus, ago tibi gratias, quòd non sum quales reliqui hominum, rapaces iniusti, adulteri, aut etiam qualis hic Publicanus: Ieiuno bis intra singula sabbata: decimas'do omnium quæ possideo.

Lucæ. 18.

Publicani precatio, modesta & bona.

Deus propitius esto mihi sonti.

Lucæ. 23.

Latronis cum Christo crucifixi.

Memento mei Domine, cùm ad tuum regnum perueneris.

Lucæ. 23.

Iesu expirantis.

Pater, tibi in manus commendo spiritum meum.

Ioannis 11.

Iesu Lazarum in vitam reuocaturi.

Pater, ago tibi gratias, qui me audias. Equidem scio, vt me semper audias: sed propter circunstantem turbam dico, vt credant à te missum esse me.

Actorum 1.

Apostolorum super subrogatione Iosephi, Barsabæ aut Matthiæ in Iudæ locum.

Tu domine, qui omnium mentes perspicis, ostende, vtrum horum destinaueris subeundæ

de huius muneris & legationis sorti, ex qua Iudas excidit, in suum iturus locum.

Actorum 4.

Precantur Apostoli Deum, vt se contra aduersarios confirmet ad docendum Euangelium.

Domine, tu Deus es, qui cælum, terram, mare, & quecunque in eis insunt, fecisti: qui ore tui Dauidis ita dixisti, Quid tumultuantur gentes? populi vana conantur? conspirant orbis reges? Coëunt optimates contra Dominum, contráque eius vnctum? Coiuerunt enim verè aduersus tuum sanctum Iesum quem vnxisti, Herodes & Pontius Pilatus, cum gẽtibus & populis Israëliticis, facturi quæcunque tu tua manu, consilióque faciunda destinâsti. Quamobrem Domine adspice minas eorum, tuísque da cũ omni libertate tuum sermonem eloqui, manum tuam extendẽdo ad sanationes, prodigia & ostenta edenda, per nomen tui sancti Iesu.

Actorum 7.

Stephani morientis.

Domine

Domine Iesu, accipe spiritum meum.

Tum demissis genibus.

Domini, noli in eos hoc vindicare peccatum.

EX EPISTOLIS.

Rom. I.

Ago Deo meo gratias, per Iesum Christum de vobis omnibus, quòd vestra fides toto orbe diuulgatur.

Rom. 16.

Et qui vos confirmare potest secundum Euangelium meum, & Iesu Christi precationẽ, secundum patefactionem mysterij æternis temporibus taciti, nunc autem declarati, & per vaticinias literas, ex Dei immortalis instituto ad obediendum fidei, ad gentes omnes explicati, soli sapienti Deo per Iesum Christum gloria in perpetuum, Amen.

I. Corinth. I.

Ago Deo meo semper de vobis gratias, ob Dei beneficium, quod vobis collatum est in Iesu Christo.

I. Co-

I. Corinth. 6.

Gratia Domine Iesu Christi vobis adsit, Mea charitas cum omnibus vobis in Christo Iesu, Amen.

II. Corinth. 1.

Gratia vobis & pax à Deo patre nostro, et Domino Iesu Christo. Grates Deo & Patri Domini nostri Iesu Christi, patri misericordiæ, omnisque solatij Deo.

II. Corinth. 13.

Gratia Domini Iesu Christi, & Dei charitas, et sancti Spiritus communio vobis adsit omnibus, Amen.

Galat. 6.

Gratia Domini IESV Christi, adsit animo vestro fratres, Amen.

Ephes. 6,

Adsit omnibus gratia, Dominum nostrum IESVM Christum amantibus incorruptè.

I. Tim. 1.

Gratia, misericordia, pax à Deo patre nostro, et Domino IESV Christo, Domino nostro.

Tit.

Tit. 1.

Gratia, misericordia, pax à Deo Patre, & Domino IESV Christo, Seruatore nostro.

1. Pet. 1.

Gratia vobis & pax multa sit. Grates Deo, & Patri Domini nostri IESV Christi, qui nos pro sua singulari misericordia iterum genuerit in viuam spem, per IESV Christi resurrectionem ex mortuis. Sunt & alia huiusmodi in Epistolis: quæ hîc repetere non est opus.

Apoc. 5.

Cùm cœpisset Agnus librum, quatuor animalia, et illi viginti quatuor senatores accesserunt Agno, habentes singuli cytharas & phialas aureas, suffimentorũ plenas, quæ sunt sanctorum preces, canebántque carmen nouum, ita dicentes:

Dignus es qui librum accipias, eiusque sigilla aperias, quoniam mactatus es, nósque Deo tuo sanguine, omnibus ex nationibus, linguis, populis, atque gentibus emisti, et Deo nostro reges ac sacerdotes fecisti, regnaturos in terris.

Tum

Tum adspiciens, audiui multorum vocem Geniorum circa solium senatorúmque, quorum numerus erat millies centena millia, & decies centena millia, qui magna voce sic dicebant:

Dignus est Agnus immolatus, qui potentiam, & opes, & sapientiam, & vires, & honorem, et gloriam, atque fœlicitatem adipiscatur.

Tum res omnes quæ sunt in cælo, & in terra, & sub terra, & in mari, breuiter quæ sunt in eis omnia, audiui ita dicere:

Sedenti in solio, & Agno, fœlicitas, et honos, et gloria, et imperium in perpetua secula.

Et quatuor animalia dicebant, Amen.

Apoca. 7.

Posteà animaduerti tantā turbam, vt eam numerare nemo posset, ex omnibus gentibus, nationibus, populis, linguis: qui ante solium et Agnum stantes, albis induti vestibus, et palmas in manibus habentes, magna voce clamabant, in hunc modum:

Salus sedenti in solio Dei nostri, & Agno.

Tum

Tum omnes Genij, qui ſolium, ſenatoréſque, et quatuor animalia circumſtabant, proni ad ſolium, accederunt, Deúmque venerati ſunt, dicentes:

Etiam, Fœlicitas & gloria, & ſapientia, & gratiarum actio, et honos, et potentia, et vires Deo noſtro, in perpetua ſecula, Amen.

Apocal. 7.

Benedictio, et claritas, & ſapientia, et gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſecula ſeculorum, Amen.

Apocal. 11.

Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es: quia accepiſti virtutem tuam magnam & regnâſti. Et iratæ ſunt gentes, et aduenit ira tua, & tempus mortuorum vt iudicentur: & reddas mercedem ſeruis tuis Prophetis & ſanctis, & timentibus nomen tuum puſillis & magnis, & perdas eos qui perdunt terram, Amen.

Tob. 13.

Magnus es Domine in æternum, & in omnia ſecula regnum tuum: quoniam tu flagellas, & ſaluas; deducis ad inferos, & reducis

&

& non est qui effugiat manum tuam. Confitemini Domino filij Israel, & in conspectu gentium laudate eum: quoniam ideò dispersit vos inter Gentes, quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens, præter eum. Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras, et ipse saluabit nos propter misericordiam suam. Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi, regémque seculorũ exaltate in operibus vestris. Ego autem in terra captiuitatis meæ confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentẽ peccatricem. Conuertimini itaque peccatores, & facite iustitiam coram Deo, credentes quòd faciat vobiscum misericordiam suam. Ego autem, & anima mea in eo lætabimur. Benedicite Dominum omnes electi eius: agite dies lætitiæ, & confitemini illi. Anima mea benedic Dominum. Amen

FINIS.

...ware ... ... hodlye.
At the Queens head in
... Southwerk.
Finis